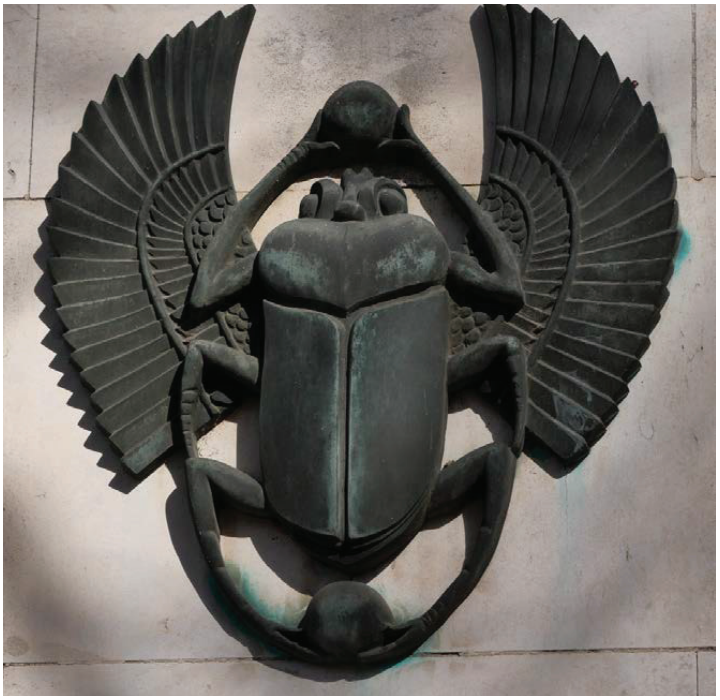
Cimitirul Bellu Ortodox
şi valorile sale de Patrimoniu

The Bellu Orthodox Cemetery
and its valuable heritage

vol. IV / IVth volume

FERONERIA / IRONWORK



Editura Universitară „Ion Mincu”
Bucureşti, 2026

Volum publicat în cadrul proiectului:
„Dezvoltarea capacităţii instituţionale a UAUIM pentru cercetare în arhitectură şi urbanism prin crearea unei culturi a diseminării rezultatelor”, Acronim CULTADISER

Proiect finanţat prin Consiliul Naţional pentru Finanţarea Învăţământului Superior - FDI 2025
Domeniul Strategic de Finanţare D6 – „Dezvoltarea capacităţii instituţionale pentru cercetare în universităţi”

Cimitirul Bellu Ortodox şi valorile sale de Patrimoniu /The Bellu Orthodox Cemetery and its valuable heritage
vol. IV / IVth volume
FERONERIA / IRONWORK

coordonator: Constantin HOSTIUC
texte de: Constantin HOSTIUC, Vlad EFTENIE
interviu cu / interview with: Marian GHEORGHE

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
Cimitirul Bellu Ortodox şi valorile sale de patrimoniu = The Bellu Christian Orthodox Cemetery and its valuable. - Bucureşti : Editura Universitară "Ion Mincu", 2012-2026
4 vol.
ISBN 978-606-638-045-4
Vol. 4 : Feroneria = Ironwork. - Bucureşti : Editura Universitară "Ion Mincu", 2026. - ISBN 978-606-638-444-5

726.8

coperta / cover:
fotografie coperta:
fotografii / photo
Vlad EFTENIE,
Constantin HOSTIUC (*)

Lucrarea de faţă reprezintă strict punctul de vedere al autorului. Responsabilitatea lucrării îi revine în întregime autorului, atât în ceea ce priveşte conţinutul, cât şi forma.

Toate drepturile rezervate. Nicio parte din această publicaţie nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă prin orice mijloace de natură electronică, mecanice, de copiere, înregistrare sau alte forme fără permisiunea scrisă a autorului şi a editurii.

© 2026, Editura Universitară Ion Mincu, Str. Academiei nr.18-20, Sector 1, Bucureşti, cod 010014, tel. +40.21.30.77.193, https://editura.uauim.ro/

cuprins

p. 4 - Horia MOLDOVAN
„...semnături turnate în metal..."/
p. 5 - „... signs cast in metal..."

p. 8 - Constantin HOSTIUC
Despre tainele şi tainiţele celor ce se joacă cu focul... /
p. 9 - About the secrets and secret places of those who play with fire...

p.12 - „Hotarele dintre lumi" - uşile de cavou /
p.13 - „The boundaries between worlds" – the doors of the tomb

p. 88 - Despre excelenţa metalului -
interviu cu „metalistul" Marian GHEORGHE /
p. 89 - About the excellence of metal
interview with "metalist" Marian GHEORGHE

p. 96 - „Uşi" spre cer /
p. 97 - „Doors" to heaven

p.118 - Ferestrele şi grilajele lor /
p.119 - Windows and their grills

p. 134 -Vlad EFTENIE
Fotografia din spatele camerei – o poveste a nevăzutului /
p. 135 - The photograph behind the camera – a story of the unseen

p.142 - Polimorfismul metalului: chipuri, insemne şi alte mărunte podoabe /
p.143 - Metal polymorphism: figures, insignia, and other small adornments

p.177 - IN MEMORIAM EMIL BARBU POPESCU

Horia MOLDOVAN
„...semnături turnate în metal...”

Din 1856, când începeau primele înhumări în Cimitirul Bellu, acesta devenea nu doar un depozitar al memoriei oraşului şi al locuitorilor lui, ci şi unul al unor valori artistice însemnate. Prima construcţie ridicată era cea a capelei proiectate în 1853 de arhitectul Alexandru Orăscu, prin tatonanta orientare stilistică neoromanică, martor, la rândul ei, al unei modernităţi care aspira spre sincronizarea cu orizonturile culturale apusene, încă puţin descifrate de la distanţa periferiei europene.

Cel de-al patrulea volum al seriei dedicate patrimoniului cultural al Cimitirului Bellu – ansamblu istoric protejat – se apleacă asupra uneia dintre componentele artistice esenţiale pentru definirea importanţei acumulărilor din acest spaţiu semnificativ pentru istoria modernă a Bucureştiului: feroneria.
Povestea variatelor componente din metal din Bellu începe firesc în atelierul de fierărie, acolo unde materialul brut capătă formă, sens şi semnificaţie în acele piese care trasează „hotarele dintre lumi” – uşile de cavou care asumă un evident rol al împodobirii cadrului trecerii sau tâmplăriile şi grilajele de ferestre cu lucrătură fină care lasă lumina să răsfrângă spre liniştea încremenită a spaţiului interior, spre un ascuns tărâm de dincolo. Sustrăgându-se spectacolului banal, feroneria din Bellu asumă în schimb distincţia şi sobrietatea, invitând la reculegere, nu fără a transmite o fărâmă din mândria pământeană a celor înmormântaţi aici. Fiecare creaţie este unicat, închizând în spatele ei istorii diferite. Cercetarea este extinsă incluzând şi „foile de mormânt” (capacele metalice orizontale) care împărtăşesc cu uşile funcţia de marcare a unei limite, forma şi aranjamentul lor derivând din provocări tehnice diferite. Firesc, poziţionarea lor orizontală necesită un cadru de zidărie solid, felul în care sunt imaginate fiind determinat de necesitatea prevenirii acumulării apei.

Demersul editorial reuneşte perspective complementare: viziunea analitică a istoricului de artă, măiestria artizanului şi, la fel de importantă, perspectiva fotografului.
Dincolo de comentariile despre estetica bogatului patrimoniu artistic, abordarea tehnică este îmbogăţită de dialogul cu artistul metalist Marian Gheorghe care se apleacă asupra complexităţii procesului execuţiei, constrâns cel mai adesea de problema greutăţii materialului. Soluţii variate, ingenios imaginate, transformă aparenţa masivităţii, uşurând solicitarea ramelor arhitecturale fără a diminua monumentalitatea. În aceeaşi notă, producţia serială a unora dintre piese a fost ingenios camuflată în spatele unei plastici individualizate. Atent dispuse pe direcţie est-vest, în marea lor majoritate construcţiile funerare au conservat feroneriile, ferindu-le de umbra umedă a orientării înspre miazănoapte.

Vlad Eftenie, fotograful proiectului, descrie experienţa documentării Cimitirului Bellu ca pe o ieşire necesară din zona de confort. Deşi iniţial sceptic faţă de natura statică a subiectului, acesta descoperă în interiorul zidurilor cimitirului un univers aparte în care

„... signs cast in metal..."

From 1856, when the first burials began at Bellu Cemetery, it became not only a repository of the city's and its inhabitants' memories, but also a repository of significant artistic treasures. The first structure erected was the chapel designed in 1853 by architect Alexandru Orăscu, with its tentative Neo-Romanesque stylistic orientation, itself a testament to a modernity that aspired to align with Western cultural horizons, still largely undeciphered from the distance of Europe's periphery.

The fourth volume of the series dedicated to the cultural heritage of Bellu Cemetery—a protected historical complex—focuses on one of the artistic elements essential to defining the significance of the collections in this space, which is significant for the modern history of Bucharest: the ironwork.
The story of the various metal components in Bellu naturally begins in the blacksmith's workshop, where the raw material takes shape, meaning, and significance in those pieces that mark "the boundaries between worlds"—the crypt doors that clearly serve to adorn the threshold of passage, or the finely crafted window frames and grilles that allow light to spill into the frozen stillness of the interior space, toward a hidden realm beyond. Steering clear of the banal spectacle, the ironwork in Bellu instead embodies distinction and sobriety, inviting contemplation, while also conveying a fragment of the earthly pride of those buried here. Each creation is unique, holding different stories within it.
The research is expanded to include "grave slabs" (horizontal metal covers) that share with the doors the function of marking a boundary, their form and arrangement deriving from different technical challenges. Naturally, their horizontal positioning requires a solid masonry framework, and the way they are designed is determined by the need to prevent water accumulation.

The editorial approach brings together complementary perspectives: the analytical vision of the art historian, the craftsmanship of the artisan, and, equally important, the perspective of the photographer.
Beyond the commentary on the aesthetics of the rich artistic heritage, the technical approach is enriched by a dialogue with the metal artist Marian Gheorghe, who examines the complexity of the execution process, most often constrained by the issue of the material's weight. Varied, ingeniously conceived solutions transform the appearance of massiveness, easing the strain on the architectural frames without diminishing the monumentality. In the same vein, the mass production of some of the pieces has been ingeniously camouflaged behind a personalized aesthetic. Carefully arranged in an east-west orientation, the vast majority of the funerary structures have preserved their ironwork, shielding it from the damp shadow cast by a northward orientation.

Vlad Eftenie, the project's photographer, describes the experience of documenting Bellu Cemetery as a necessary step outside his comfort zone. Although initially skeptical of the

natura îmbrăţişează monumentele dând timpului un altfel de înţeles. Fotografia devine aici un instrument de cunoaştere, unde vieţi întregi sunt încapsulate în câteva simboluri eternizate în metal. Procesul fotografic este descris ca o aventură a explorării detaliilor care cel mai frecvent scapă ochiului grăbit: texturi, materiale afectate de patină, inscripţii şi simboluri ascunse în plină vedere. Fără îndoială, fotografia asumă şi un rol critic şi, nu mai puţin important, unul de document istoric, surprinzând starea patrimoniului într-un moment în care degradarea sau distrugerea încep să se facă din ce în ce mai mult simţite.

Fiecare semnătură turnată în metal, fiecare foaie de mormânt sau fiecare detaliu neaşteptat modelat dau conţinut şi formă concretă unei mult prea puţin cercetare faţete a culturii vizuale şi materiale autohtone.
Lucrarea devine astfel nu doar o documentare atentă a unui univers aparte, un inventar de forme de expresie artistică capturate în opere din metal, ci o explorare pe multiple paliere a unei memorii încă prea puţin puse în valoare.



static nature of the subject, he discovers within the cemetery walls a unique universe where nature embraces the monuments, giving time a different meaning. Here, photography becomes a tool for understanding, where entire lives are encapsulated in a few symbols immortalized in metal. The photographic process is described as an adventure in exploring the details that most often escape the hurried eye: textures, materials weathered by time, inscriptions, and symbols hidden in plain sight. Undoubtedly, photography also assumes a critical role and, no less importantly, that of a historical document, capturing the state of the heritage at a time when deterioration or destruction are becoming increasingly evident.

Every signature cast in metal, every gravestone inscription, and every unexpected sculpted detail give concrete substance and form to a facet of local visual and material culture that has been far too little explored.
The work thus becomes not only a careful documentation of a unique universe—an inventory of artistic expressions captured in metal works—but also a multi-layered exploration of a memory that remains largely underappreciated.

Constantin HOSTIUC

Despre tainele şi tainiţele celor ce se joacă cu focul...

Multele chipuri sub care metalul este prezent în locul eternităţii, cimitirul, te poartă cu gândul la feluritele activităţi care se petrec într-un atelier de fierărie (artiştilor metalişti le place să-şi numească astfel, afectuos-depreciativ, locul unde îşi fac sau îşi coc podoabele): aprinderea focului, o ardere a unei bijuterii prinse în cleşti, o răcire / călire a unei (c)lame, o pilire a unei margini, o şlefuire, un gest care indică sudura, o batere.
Atelierul unui lucrător în metal e un val sincretic de senzaţii, de la cele auditive (ciocane pocnind ritmic-sacadat nicovala) şi cele termice (trebuie să te împrieteneşti cu căldura ca să fii un bun fierar), la cele olfactive (fier rece vs fier cald, variile materii care prefac fierul în oţel, de pildă, intervin, se topesc sau se sublimează) şi, desigur, cele ale pipăitului (înainte de a testa acuitatea unui tăiş, degetul făurarului se plimbă cu pielea şi cu unghia pe lamă, ca să verifice *de facto* calitatea lucrului). Se naşte acolo, din cântărirea exactă a calităţii materialului de lucru, destinul fiecărei piese, conceptul şi devenirea lui, faurul ştiind fără greş când, unde şi dacă poate fi forţat / forjat destinul unui metal spre a deveni obiect-vedetă sau piesă de serie, utilă.`

Patrimoniul tehnologic, expresie cu care numim ştiinţa personală a artizanului-artist de a acorda calităţii materiei şi destinaţiei ei travaliul specific, particular şi creator, nu e nici pe departe puţin lucru şi deloc o vorbă goală.
Totul, de la focul vital la liniştea însoţitoare, ia forma unui joc grav, căci dominat de lucrul cu elementele pământului în regim de atenţie păzitoare, şi nimeni nu vrea să fie ars, rănit - în cuvinte puţine, totul ţine de manifestări ale unei personalităţi în tensiune sau măcar în stare de veghe permanentă, capabilă de a îndruma prefacerile care se petrec sub sau în mâinile lor. Şi grave, în lupta lor cu timpul, sunt şi rezultatele acestor prefaceri; poate pentru că metalul a fost mereu legat de ideea de armă, de luptă, de agresiune, de suferinţă implicată, de la lama cu care îţi vânezi mâncarea şi cu care o tranşezi la cuiul care uneşte, dar provoacă şi suferinţă, de la lanţul spre ajutor întru efort la cel care înrobeşte sau limitează, de la arsura pe piele („înfierare", să ne amintim) sau cătuşele ca marcă a sclaviei la armura cuceritorului sau la cea de paradă şi până la delicateţea severă a seringii care poate vindeca, dar şi ucide ori până la etalarea unor decoraţii militare, metalul produce artefacte cu care, intrând în contact, dai sens unui nou început, îţi schimbi viaţa.
Acţiunea estetică a metalului este încă şi mai directă, azi, chiar dacă, uneori, la modul ironic, dat fiind că, evident ne aflăm în epoca de plastic – dar merită observat că până şi omniprezentul şi hiper-utilizatul card poartă cu sine o minusculă cheie de metal... fără de care nu se poate. La fel cum, lipsit de poate cel mai rafinat mod existenţial al ei, coarda, muzica nu ar mai fi – cât de paradoxal pare faptul că melancolia capătă adeseori substanţă, sens, doar gândită sau auzită în tensiunea unor foi sau fire la fel, metalice...
Ca garanţie a duratei sale lungi, fierul întăreşte uşi, le închide încuietorile, protejează averi (vezi varietatea seifurilor, azi), le reprezintă fizic (zloţii, ca şi poundul englez, vorbesc despre aurul sau argintul care se poartă pe sine ca plată, în echivalenţa greutăţii lor),

About the secrets and secret places of those who play with fire...

The many forms in which metal is present in the place of eternity, the cemetery, bring to mind the various activities that take place in a blacksmith's workshop (metal artists like to affectionately and disparagingly refer to the place where they make or bake their jewelry as such): lighting the fire, burning a piece of jewelry held in tongs, cooling/hardening a blade, filing an edge, sanding, a gesture indicating welding, hammering. A metalworker's workshop is a syncretic wave of sensations, from auditory (hammers striking the anvil in a rhythmic, jerky manner) and thermal (you have to befriend the heat to be a good blacksmith) to olfactory (cold iron vs. hot iron, the various materials that turn iron into steel, for example, intervene, melt, or sublimate) and, of course, tactile sensations (before testing the sharpness of a blade, the blacksmith runs his finger and nail along the blade to check the quality of the work). It is there, from the precise weighing of the quality of the working material, that the destiny of each piece is born, its concept and its future, the blacksmith knowing without fail when, where, and if the destiny of a metal can be forced/forged to become a star object or a useful mass-produced piece.

Technological heritage, an expression we use to describe the personal science of the artisan-artist in applying specific, particular, and creative labor to the quality of the material and its intended use, is by no means a trivial matter or an empty phrase. Everything, from the vital fire to the accompanying silence, takes the form of a serious game, because it is dominated by working with the elements of the earth in a state of watchful attention, and no one wants to be burned or hurt—in short, everything is related to manifestations of a personality in tension or at least in a state of permanent vigilance, capable of guiding the transformations that take place under or in their hands. And serious, in their struggle with time, are also the results of these transformations; perhaps because metal has always been linked to the idea of weapons, combat, aggression, and the suffering involved, from the blade with which you hunt your food and cut it up to the nail that unites but also causes suffering, from the chain that helps in effort to the one that enslaves or restricts, from the burn on the skin ("branding," let us remember) or handcuffs as a mark of slavery to the armor of the conqueror or parade armor, and up to the severe delicacy of the syringe that can heal but also kill, or up to the display of military decorations, metal produces artifacts with which, upon contact, you give meaning to a new beginning, you change your life.
The aesthetic effect of metal is even more direct today, even if, sometimes, ironically, given that we are obviously in the age of plastic—but it is worth noting that even the ubiquitous and hyper-used card carries with it a tiny metal key... without which it cannot function. Just as, deprived of perhaps its most refined existential form, the string, music would no longer exist – how paradoxical it seems that melancholy often acquires substance, meaning, only when thought or heard in the tension of sheets or wires that are also metallic...
As a sign of its long life, iron strengthens doors, locks them, protects wealth (check out the

oferă capacitate portantă uşilor pe şine, particularizează un tip de obiecte de design (cafetierele Krupp), poartă gravat nume grele de designeri (vezi caroseriile auto sau cuţitele Pininfarina), consfinţeşte demnităţi foarte adesea militare, confirmă, ca bijuterie, staturi ale eleganţei şamd.
E vorba despre o mică, uneori discretă, dar extrem de rezistentă mecanică a rafinamentului, care poartă cu ea vocaţia transcenderii, a semnalării pragurilor, a marcării unor spaţii sau momente – nu e deloc o întâmplare că opera de artă a poate celui mai important actant în spaţiul public, Richard Serra, Tilted Arc, (1981, NY) a fost concepută şi realizată în corten, ca un cal troian purtător de sens şi simbol într-o cetate dealtfel stăpânită de industria metalului.

În lumina acestor minime referinţe scrise, vom realiza că decorurile funerare descoperite în Cimitirul Bellu întregesc zestrea patrimonială a acestui aşezământ în primul rând pentru că existenţa lor în acest spaţiu al comemorării se adresează duratei lungi de viaţă a metalului, acceptând faptul că artefactele create de artişti ai „ramurii" pot convieţui cu facerile unor artizani poate mai restrânşi în capacitatea lor artistică, dar buni şi iscusiţi meşteri.
Nume scrise ca semnături turnate în metal, aplice care par împlântate în suprafeţe de piatră, uşi declarativ solide care semnalează praguri anevoie de trecut, foi grele de mormânt, grătare şi grilaje care păzesc micile case de veci, lămpi, lampioane şi alte multe artificii... toate aceste semne purtătoare de memorii personale au fost lucrate şi aduse aici ca mărci ale excepţionalului de realizare şi de program, toate au fost concepute pentru a evoca, pentru a aminti, pentru a face să vieze urma fiinţei sub specia timpului. Unele, sub forţa anilor, s-au schimbat la faţă, altele, trase în metale mai rare, doar au căpătat o nobilă patină...



variety of safes today), represents it physically (the zloty, like the British pound, is about gold or silver that's used as payment, based on its weight), ensures the portance of doors on rails, particularises a type of design object (Krupp coffee makers), bears the engraved names of famous designers (see car bodies or Pininfarina knives), enshrines dignities that are very often military, confirms, like jewellery, statures of elegance, and so on. It is a small, sometimes discreet, but extremely resistant mechanical refinement, which carries with it the vocation of transcendence, of signalling thresholds, of marking spaces or moments – it is no coincidence that the work of art of perhaps the most important actor in the public space, Richard Serra, Tilted Arc (1981, NY), was designed and made of Corten steel, like a Trojan horse bearing meaning and symbolism in a city otherwise dominated by the metal industry.

In the light of these minimal written references, we realize that the funerary decorations discovered in Bellu Cemetery complete the heritage of this establishment, primarily because their existence in this space of commemoration addresses the long life of metal, accepting the fact that artifacts created by metal artists can coexist with the works of artisans who may be more limited in their artistic capacity, but who are nonetheless skilled and talented craftsmen.
Names written as signatures cast in metal, appliqués that seem to be embedded in stone surfaces, solid doors that signal thresholds difficult to cross, heavy tombstones, grates and railings that guard small eternal homes, lamps, lanterns, and many other artifices... All these signs bearing personal memories were crafted and brought here as marks of exceptional achievement and design, all conceived to evoke, to remember, to bring to life the trace of being under the species of time. Some, under the force of time, have changed their appearance, others, made of rarer metals, have only acquired a noble patina...

„Hotarele dintre lumi" - uşile de cavou

Într-un spaţiu geografic şi cultural dominat de anotimpuri, de schimbări frecvente de climă de la o zi la alta sau de variaţii sensibile ale conceptelor de intimitate şi de respect, nevoia de a securiza o construcţie prin instanţa uşii este de la sine înţeleasă. Acest element constitutiv *sine-qua-non* al casei româneşti cu al său rol de separator de lumi, care în lumea vie putea fi redus la stadiul de pură materialitate-opreliște (uşi din lemn brut sau metal turnat, compact, fără decor), este împrumutat caselor de veci cu obligativitatea radicală a împodobirii ei. Aşa cum crucea românească creştină nu e niciodată simplă încrucişare de părţi brute, verticala opritoare a uşii nu e nici ea fără de podoabă.

Vom regăsi în Cimitirul Bellu uşi simple, de lemn, sculptate sau vopsite, unele cu lucrături de metal prins pe lemn, altele chiar cu foaie dublă metalică (unde decorul este sudat de foaia masivă), altele cu sticlă sau vitralii prinse în rame metalice. Semnul crucii este deseori întâlnit, în metal sau decupat prin spaţii şi lucrături speciale, uneori cu semnificaţie solară (de la întretăierea braţelor emană raze); alteori, pe un fundal metalic sau vitrat este scrisă prin bare şi fire de fier flacăra vieţii (cu echivalentul rugului biblic nestins vetero-testamentar, ca şi, simbolic creştin, al Fecioarei).

Cu foarte puţine excepţii, o sobrietate de mesaj şi de formă a încărcăturii decorative nu îngăduie acestor elemente să devină spectacole, păstrându-le într-o atmosferă a ideii de decenţă asociate tristei sărbători a înmormântării sau clipelor de reculegere.

Identitatea, personală sau de grup a familiei poate fi descoperită în această podoabă cu dublă funcţie – de revendicare a unei continuităţi creştine, de omagiu adus uneia sau mai multor persoane aici înhumate.

Cel mai important aspect de remarcat este cel al unicităţii formale, al expresiei ne-pereche – aşa cum nu sunt identice între ele două cruci, două cavouri, tot aşa nu sunt identice două uşi. Un sentiment al singularităţii absolute, glorificat de modul orgolios-personal de a trăi într-un fel cu totul propriu, trece, prin acest element-lanus, din viaţă dincolo de moarte...



„The boundaries between worlds" – the doors of the tomb

In a geographical and cultural space dominated by seasons, frequent changes in climate from one day to the next, and significant variations in the concepts of intimacy and respect, the need to secure a building with a door is self-evident. This *sine qua non* element of the Romanian house, with its role as a separator of worlds, which in the living world could be reduced to the stage of pure materiality-obstacle (doors made of raw wood or cast metal, compact, without decoration), is borrowed by the houses of the dead with the radical obligation of adornment. Just as the Romanian Christian cross is never a simple intersection of rough parts, the vertical barrier of the door is not without adornment either.

In Bellu Cemetery, we find simple wooden doors, carved or painted, some with metalwork attached to the wood, others with double metal sheets (where the decoration is welded to the solid sheet), and others with glass or stained glass set in metal frames. The sign of the cross is often found, in metal or cut out through special spaces and works, sometimes with solar significance (rays emanate from the intersection of the arms); other times, on a metal or glass background, the flame of life is written with iron bars and wires (with the equivalent of the unquenchable biblical bush from the Old Testament, as well as, symbolically Christian, of the Virgin Mary).With very few exceptions, the sobriety of the message and the decorative form prevent these elements from becoming spectacles, keeping them in an atmosphere of decency associated with the sad celebration of a funeral or moments of reflection. The personal or group identity of the family can be discovered in this dual-function ornament – claiming Christian continuity and paying homage to one or more people buried here.

The most important aspect to note is that of formal uniqueness, of unmatched expression – just as no two crosses or coffins are identical, so too are no two doors identical. A feeling of absolute singularity, glorified by the proud and personal way of living in a completely unique manner, passes through this Janus-like element from life to beyond death...



Fam. Negreanu

Aparat de acces pretenţios, care combină arhitectura în piatră, sculptată cu motive vegetale, a intrării, cu designul metalic al celor două registre. Dacă elementul central al uşii, crucea, sugerează inechivoc ideea morţii, foaia bătută din registrul superior ne oferă o scenă a punerii în mormânt de bun dramatism figurativ, subliniată de liniatura dezordonată a scenei.

Pretentious access device, which combines the stone architecture, carved with plant motifs, of the entrance, with the metal design of the two registers.
If the central element of the door, the cross, unequivocally suggests the idea of death, the hammered sheet in the upper register gives us a scene of the burial of good figurative drama, emphasized by the disorderly line of the scene.




PAVEL NEGREANU

cavou Fig. 62, loc 19

Bine susţinut şi elegant contrast între sculptura în funie întreită (torsadă) a chenarului uşii, de sugestie organică, şi caroiajul metalic vibrat al zăbrelelor uşii, care culmineză inteligent cu dispunerea în ax a unei cruci discrete, cu lucrătură de finețe.

Well supported and elegant contrast between the twisted rope sculpture (torsade) of the door border, of organic suggestion, and the vibrated metalic grid of the door which intelligently culminates with the arrangement of a discreet cross in the axis, with fine workmanship.




FIG 6/2 N-19
6,50 - 6,00 - 3,10
MP

Fam. Pastia

Deşi minat de disproporţia dintre sistemul trilitic decorativ afectat intrării şi de suprapunerea redundantă a crucilor, decorul uşii merită atenţie pentru chenarul în zale, ca şi pentru felul în care este repetat în registrul inferior, înmuind într-o oarecare măsură senzaţia de brut, de severitate dată de grila metalică suport.

Although undermined by the disproportion between the decorative trilitic system affecting the entrance and the redundant overlapping of the crosses, the door's decoration deserves attention for its chain mail frame, as well as for the way it is repeated in the lower register, somewhat softening the rough, severe impression given by the metal support grid.




IN MEMORIA
ANVL 1925
FIGURA 7

Fam. Nicolaide-Popilian

Semnul crucii, care poartă la intersecţia celor două braţe lettrismul cultic INRI se desfăşoară pe toată înălţimea uşii, fiind brodat cu o lucrătură ornamentală sugerând semnul zodiacal al peştilor. Sub braţul orizontal, artistul a dispus un decor simetric aerisit din categoria formală a laţului.

The sign of the cross, bearing the cultic letters INRI at the intersection of its two arms, extends across the entire height of the door, embroidered with an ornamental pattern suggesting the zodiac sign of Pisces. Under the horizontal arm, the artist has placed a symmetrical, airy decoration in the formal category of the noose.




INRI

Fam. Meraja

Unul dintre cavourile de o calitate excepţională ale Cimitirului Bellu, care susţine nivelul arhitectural şi de design prin etalarea unei feronerii unice, în care artizanalul decorativ de mare calitate şi artisticul simbolic figurativ se combină exemplar.

One of the exceptional tombs in Bellu Cemetery, which maintains its architectural and design standards by displaying unique ironwork, in which high-quality decorative craftsmanship and symbolic figurative artistry are combined in an exemplary manner.



*



*

Fam. Antonescu

Un decor savant şi puternic vizual, rezultat din suprapunerea atent calculată a trei cercuri mari, semicercuri sau sferturi de cerc de bare de fier bordate de un chenar metalic bine proporţionat relativ la scara uşii, întrerupt de cercuri-puncte.

A sophisticated and visually striking design, resulting from the carefully calculated overlapping of three large circles, semicircles, or quarter circles of molding bordered by a metal frame well proportioned to the scale of the door, interrupted by dot circles.




FAMILIA
P. ANTONESCU

Fam. Petcu

O foaie de uşă remarcabilă prin multiplele modalităţi de lucru cu metalul: suportul inferior pare să fie o simplă bandă grea, canaturile uşii sunt bătute, în vreme ce cele două registre (crucea din partea de sus, flacăra vieţii, jos) sunt lucrate ca fire, la cald, ca o textură de fire de păianjen.

A remarkable door panel due to the multiple ways in which the metal has been worked: the lower support appears to be a simple heavy strip, the door panels are hammered, while the two registers (the cross at the top, the flame of life at the bottom) are worked as threads, hot, like a spider's web texture.




FAMILIA
VASILE I. PETCU
1939
BELLU ORTODOX
FIG. 57
Dr. PETCU GHEORGHE
1913 - 1984
Sufletul tau ramine
viu in viata noastra
LIA GABI si GHEORGHITA

cavou Fig 34, loc 1

O variaţie a decorului de uşă prezentat în pagina anterioară, cu deosebirea majoră că motivul crucii absentează din cadru, făcând loc unei flăcări a vieţii care ocupă întreg spaţiul foii.

A variation of the door decoration presented on the previous page, with the major difference that the cross motif is absent from the frame, making way for a flame of life that occupies the entire space of the sheet.





Fam. Zaharoff

O lucrătură de mare calitate şi de bună cunoaştere a procedeelor legat de calităţile metalului, care aminteşte ca temă simbolul fecioarei rugătoare între flori, iar ca expresie plastică dominantă tapiseriile *mille-feuilles*. Atenţia oferită modelului este majoră la nivelul chipului, dar dacă poziţia de rugăciune este evidentă, antebraţele sunt reprezentate mai curând schematic, convenţional.

A work of high quality and good knowledge of metalworking techniques, reminiscent of the symbol of the praying virgin among flowers, with mille-feuilles tapestries as the dominant artistic expression. The attention given to the model is significant in terms of the face, but while the praying position is evident, the forearms are represented in a more schematic, conventional manner.




ROGATI-I

Fam. Ştefănescu

Pe o grilă a uşii construită din pătrate legate între ele prin fier sudat a fost conturată o cruce pe toată înălţimea, compusă din peste 20 de cruci cvadrilobate. Efectul vizual captează vizitatorul tocmai prin această aglomerare indistinctă la prima vedere, ca o nebuloasă, dar care se limpezeşte atunci când te apropii de cavou.

On a door grille made of squares connected by welded iron, a cross was outlined across the entire height, composed of over 20 quatrefoil crosses. The visual effect captivates visitors precisely because of this agglomeration, which is indistinct at first glance, like a nebula, but which becomes clearer as you approach the tomb.




FAMILIA EUGENIU NIC. STEFANESCU

Fam. Ghika

O zidire ilustrând una din tipologiiile de cavouri rare, complexe, cu două niveluri (deasupra cavoului propriu-zis se află o terasă), de aceea robustă, solidă, cu o intrare mai curând scundă. O uşă dublă, grea, de tipar clasic, compactă în registrul inferior şi cu fereastră aerată la partea superioară. Lucrătură în metal îngrijită, de tip decorativ, cu un vrej vegetal împodobind crucea.

A building illustrating one of the rare, complex, two-level types of tombs (above the tomb itself there is a terrace), therefore robust, solid, with a rather low entrance. A solid, classic-style double door, compact at the bottom and with an airy window at the top. Careful, decorative metalwork, with a plant stem adorning the cross.



*



*

Fam. T. Constantinescu

O cruce latină pe înălţime personalizează această intrare, extrasă fiind dintr-un total de 18 casete pătrate. 10 sunt dintre ele sunt prevăzute cu decor metalic ajur, în vreme ce 8 au prinse în montura casetelor ochiuri de geam sablate.

A Latin cross on the height personalizes this entrance, extracted from a total of 18 square boxes. 10 are provided with openwork metal decoration, while 8 have sandblasted glass mesh attached to the box frame.



*



Fam. Xenopol

Ca întreg cavoul, interesant de privit pentru exoticul lui (greu de recuzat ideea de căsuţă din poveşti, ca şi o sugestie de liliputan), şi uşa poartă marca unui lucru la patru mâini - dacă masivitatea uşii şi inscripţia, greoaie, îl fac vizibil pe artizan, designul rafinat al rombului-stemă îl dezvăluie pe bijutier.

Like the entire tomb, it is interesting to look at for its exoticism (it is difficult to dismiss the idea of a fairy-tale cottage, like a suggestion of Lilliput), and the door bears the mark of a four-handed work—if the massiveness of the door and the cumbersome inscription make the craftsman visible, the refined design of the rhombus crest reveals the jeweler.



*


XENOPOL

Fam. Tell

Format pretenţios al arhitecturii intrării, preluat de morfologia uşii. Decorul în fier este bipartit, la partea superioară fiind figurată o frunză de laur, semn al distincţiei celui repauzat, în vreme ce partea de jos conţine monograma acestuia. Totul, înconjurat de o gardă de 43 de butoni metalici / nituri.

The entrance has a fancy architectural style, which is reflected in the door's shape. The iron decoration is split into two parts, with a laurel leaf at the top, which is a sign of distinction for the person resting there, while the bottom part has his initials. The whole thing is surrounded by a guard of 43 metal buttons / rivets.




Christian Tell

cavou, Fig. 45, loc 16

Un decor de apropiată rudenie morfologică cu cel etalat pe uşa cavoului Antonescu - bare metalice înguste, de secţiune pătrată, dispuse într-un format geometrizat dominat de morfologia cercului, rezultatul fiind, totuşi, sensibil diferit. Perfecta simetrie a celor două canaturi este remarcabilă.

A decoration of close morphological similarity to that displayed on the door of the Antonescu tomb—narrow metal bars with a square cross-section, arranged in a geometric pattern dominated by the morphology of the circle, the result being, however, slightly different.The perfect symmetry of the two doors is remarkable.





Fam. Bungetzeanu

Ca etalare de forme şi stilistici, uşa cavoului Bungetzeanu este o probă de lux: există nu mai puţin de 3 chenare ronde, care urmăresc conturul uşii, corpul decorului superior adăpostind o stemă oarbă compusă din acolade ce sugerează forma unui romb, susţinut de un câmp de cruci rotunjite, care se dovedesc a fi crini stilizaţi. Decorul inferior, plat, ne oferă un trandafir la fel de stilizat, dispus într-un chenar geometric.

As a display of form and style, the door of the Bungetzeanu tomb is a masterpiece of luxury: there are no fewer than three rounded borders tracing the door's outline, with the upper decorative panel housing a blind coat of arms composed of scrolls suggesting a rhombus shape, supported by a field of rounded crosses that turn out to be stylized lilies. The lower, flat decoration features an equally stylized rose set within a geometric border.





Fam. Stănculeanu-Gianni

Modelajul flăcării vieţii este aproape o copiere a uşii cavoului din fig, 34, 1, unele mici detalii diferă, dar, ca principiu, cel mai posibil este ca meşterul orfevru să fi fost chemat să replice decorul uşii celeilate familii, după cum este la fel de plauzibilă ipoteza unor înrudiri de familie, care să justifice colportarea aceluiaşi sistem decorativ, ca semn identitar.

The modeling of the flame of life is almost a copy of the tomb door 34,. Some small details differ, but, in principle, it is most likely that the goldsmith was called upon to replicate the decoration of the other family, just as plausible is the hypothesis of family ties, which would justify the dissemination of the same decorative system as a sign of identity.




ION și MARIA STANCULEANU
ALEX SH GIANNI

Fam. Gheorghieff

O lucrătură extrem de simplă a foii de uşă, în contrast cvasi-total cu cadrul arhitectural, amplu, bogat şi senzual. Cu excepţia butonilor, decorul uşii pare a a fi calchiat după o replică în lemn a unei uşi aproape uzuale, cotidiene. Senzaţia de masivitate este amplificată de cromatica închisă, ca şi de chenarele regulate, clare.

The door leaf is extremely simple in design, in almost total contrast to the architectural frame, which is ample, rich, and sensual. With the exception of the knobs, the door's decoration seems to be modeled after a wooden replica of an almost ordinary, everyday door. The feeling of massiveness is amplified by the dark color and the regular, clear frames.



*



Fam. Jacomin / Rămăşcan

Lucrătura ornamentală a uşii, simetrică, se bazează pe repetarea aceluiaşi modul, conceput pentru a se încadra de 8 ori în întreg, ca şi pe articularea acestor coroane care înscriu în ele o cruce cu braţe egale, printr-un sistem de bare ortogonale atent gândite ca proporţii. Decorul conferă o senzaţie de aerare trecerii, cu toate că el este, de fapt, sudat pe o foaie metalică masivă.

The symmetrical ornamental workmanship of the door is based on the repetition of the same module, designed to fit eight times in its entirety, as well as on the articulation of these crowns, which form a cross with equal arms through a system of orthogonal bars carefully designed in terms of proportions. The decoration provides a feeling of airiness to the passage, even though it is actually welded onto a solid metal sheet.




DAVID JACOMIN DOCTOR
RAMASCAN
SANU
FIG. 63
LOC 46

Fam. Duţulescu / Salcia / Popilian

În cadrul creat de cele 4 rame groase ale uşii, artistul decorator a inserat o compoziţie unică, din tije metalice: un înger îngenuncheat cu o lumânare aprinsă este flancat, diagonal, de două flori, cel mai probabil crini. Cu totul specială însă este morfologia mânerului - şopârlă sau salamandră - opţiune excepţională pentru că implică regnul animal (stilizat şi uşor ludic) şi, în acelaşi timp, în ipostaza dată, este o sensibilă trimitere la ideea de viaţă.

Within the frame created by the four thick door frames, the decorative artist inserted a unique composition made of metal rods: a kneeling angel holding a lit candle is flanked diagonally by two flowers, most likely lilies. However, the morphology of the handle is particularly special—a lizard or a salamander—an exceptional choice because it involves the animal kingdom (stylized and slightly playful) which, at the same time, in this particular form, it is a sensitive reference to the idea of life.



*


FAMILIILE
DIRECTOR GENERAL
MARIN DUTULESCU
ING. PUPESCU SALCIA
I. POPILIAN

*

Fam. Ciulley

Aparat monumental de acces susţinut de o foaie de uşă la fel de monumental acuzată. Un înger al timpului străjuieşte şi marchează intrarea în registrul superior, ca o maxi-aplică, uşa fiind divizată în 3 registre geminate, cu evanghelişti figuraţi simbolic şi sus, şi jos, registrul median fiind rezervat chrismei şi, probabil unei steme familiale constând din două chei încrucişate.

A monumental access device supported by an equally monumental door leaf. An angel of time guards and marks the entrance to the upper register, like a maxi-applique, the door being divided into three twin registers, with the evangelists symbolically depicted above and below, the middle register being reserved for the chrism and, probably, a family crest consisting of two crossed keys.




FAMILIA
· LIVIU · CIULLEY ·

Fam. Buzdugan

Un alt cavou de elită, marcat de prezenţa unei uşi cu canat dublu, fiecare foaie figurând câte 3 scene suprapuse bătute în metal. Sunt scene pe tema morţii, fiecare dintre ele fiind încărcată de un dramatism perfect sugerat de liniaturile frânte, spectaculoase.

Another elite tomb, marked by the presence of a double door, each leaf featuring three overlapping scenes hammered in metal.These are scenes on the theme of death, each of them charged with a drama perfectly suggested by the broken, spectacular lines.




FAMILIA BUZDUGAN

Fam. Clemenţeanu

Construcţia în întregul ei are un aer Art Deco dramatic-simplist, de gust romantic, ca un gest desperat. Faţada sugerează o compoziţie ascendentă, în care uşa uneşte cele 3 scări (pământul) cu piramida-acoperiş (cerul). Cele 4 arce metalice rotunde descriu fie o mandală, fie un peşte, ambele, simboluri ale spiritualităţii.

The entire building has a dramatic yet simplistic Art Deco feel, with a romantic touch, like a desperate gesture. The façade suggests an ascending composition, in which the door connects the three staircases (earth) with the pyramid-roof (sky). The four round metal arches depict either a mandala or a fish, both symbols of spirituality.




FIGURA 60
Locaşul de veci al familiei
ALEXANDRU CLEMENTEANU

cavou, Fig. 15 - cu inscripţie nominală înlăturată

O altă variaţiune pe tema flăcării vieţii, aleasă spre a fi prezentată tocmai pentru a face vizibilă această preluare sau continuare tematică într-o modalitate nu identică, ci interpretată. De mare efect este, aici, partea superioară lăsată liberă, care creează o punere în scenă a intrării de un dramatism amplificat.

Another variation on the theme of the flame of life, chosen to be presented precisely in order to make visible this thematic takeover or continuation in a manner that is not identical, but interpreted. Of great effect here is the upper part left free, which creates a staging of the entrance with amplified drama.





Fam. Constantinescu&Athanasiu

O arhitectură întrucâtva amintitoare de mastaba, posibil trasă la temă în arealul ortodox prin invocarea creştinismului primar-oriental. Sugestia este întărită de încheierea în arc de potcoavă a uşii, ca şi de decoraţia atotstpânitoare, de tip *horror vacui*. „Vibraţia" uşii este dată de mulţimea şi de mărunţimea pletorică a elementelor-casete, savant puse în operă.

An architecture somewhat reminiscent of the mastaba, possibly drawn from the Orthodox area by invoking early Eastern Christianity. This suggestion is reinforced by the horseshoe-shaped closure of the door, as well as by the all-pervasive horror vacui decoration. The „vibration" of the door is given by the multitude and the exuberant smallness of the elements skillfully placed in the work.



*



*

cavou Fig. 58

Un cavou compus din două volume clare - un trunchi de piramidă şi o sferă, dar care în faţadă este marcat de un sens explicit al verticalităţii, exprimat prin cele 3 cruci. Absolut specială este conceperea uşii, ca şi particularizarea ei prin crucea care apare din golul lăsat de cele 4 „inimi".

A tomb composed of two distinct volumes—a truncated pyramid and a sphere—but whose façade is marked by an explicit sense of verticality, expressed by the three crosses. The design of the door is particularly special, as is its individualization through the cross that appears in the space left by the four „hearts".



*

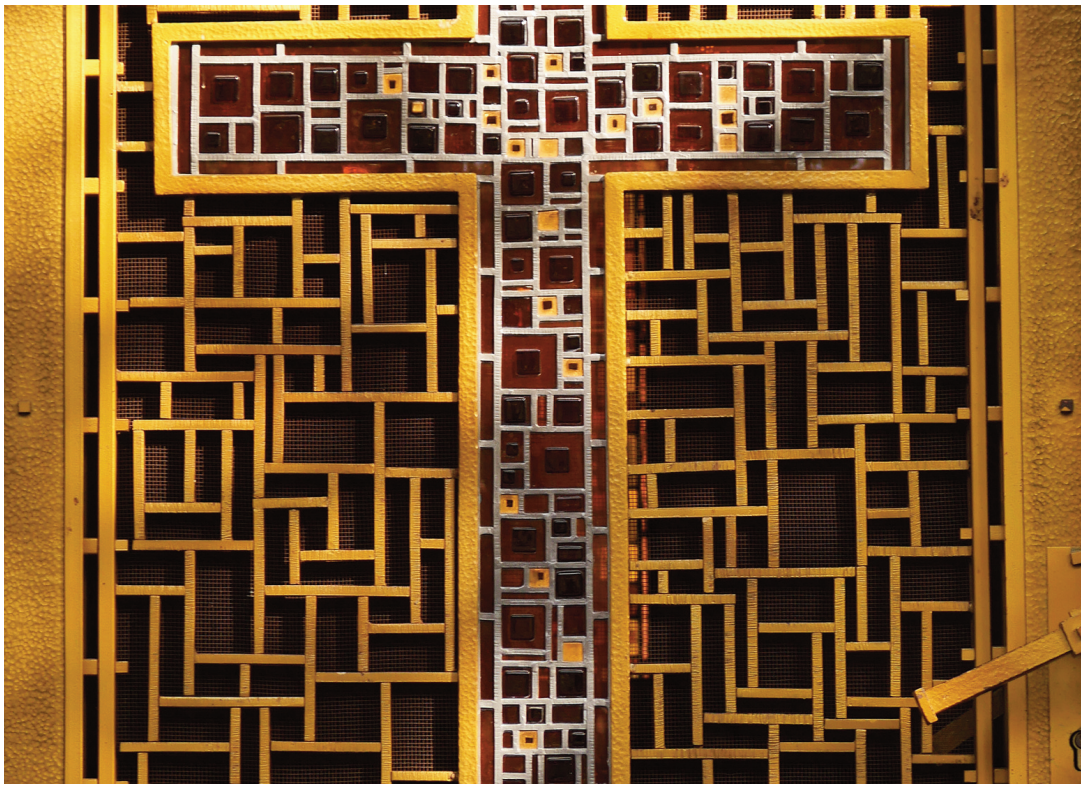


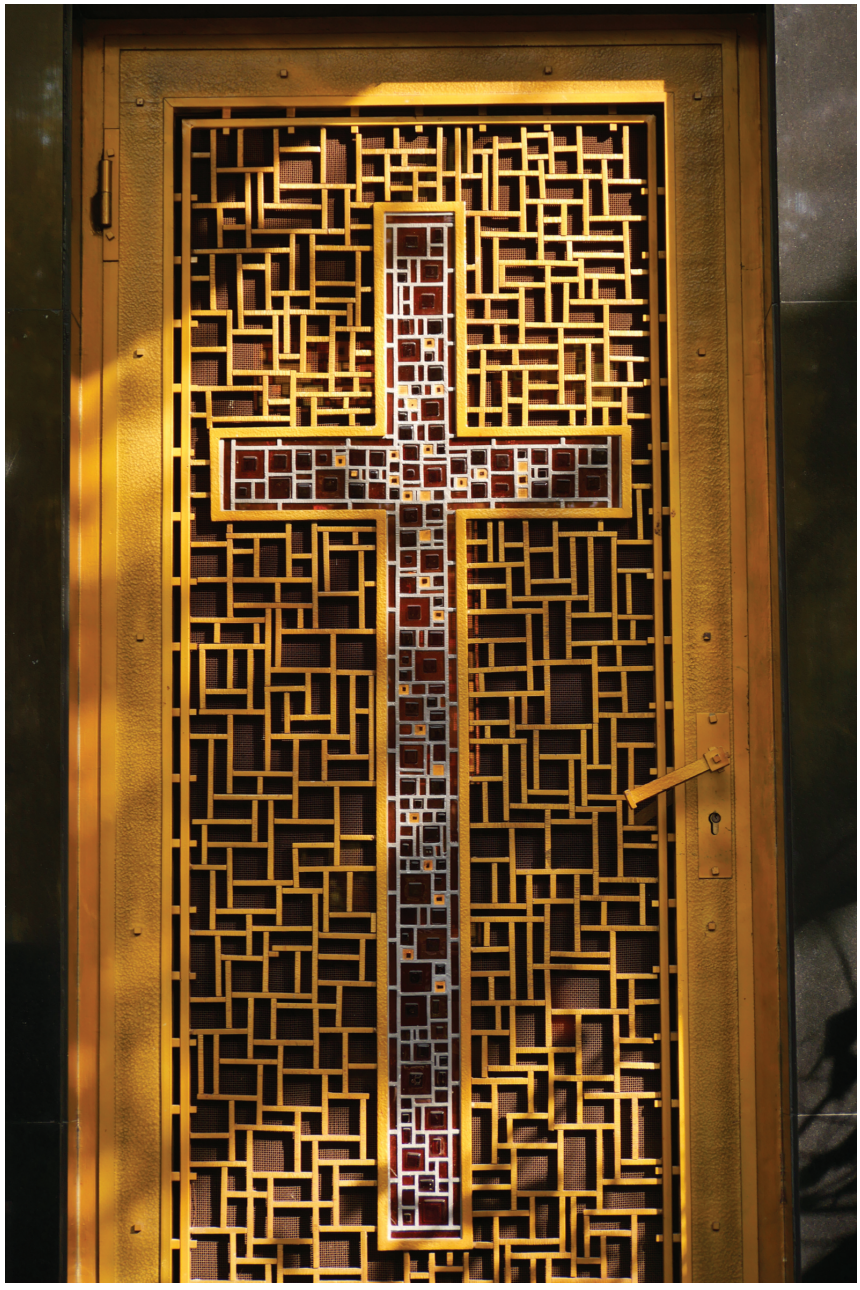
*

Fam. Urdăreanu

Uşă cu un design inspiraţional, marcat de ştiinţa improvizaţiei artizanale, cu o morfologie de tip labirintic. Încadrarea centrală a crucii împodobite cu pietre semipreţioase / vitraliu induce celui care observă această compoziţie decorativă ideea de chivot.

A door with an inspirational design, marked by the art of artisanal improvisation, with a labirynth-like morphology. The central framing of the cross adorned with semi-precious stones / stained glass induces the observer of this decorative composition the idea of an ark.





Fam. Niculescu

Compoziţie ilustrând tema crucii-dătătoare-de-viaţă (vezi râurile-raze care curg din centrul crucii, intersecţia braţelor). De mare efect se dovedesc a fi cercurile-zale care densifică forma crucii mari, ca şi mini-coroana de la întretăierea celor două braţe, având acelaşi rol.

Composition illustrating the theme of the life-giving cross (see the rivers-rays flowing from the center of the cross, the intersection of the arms). The circles-links that densify the shape of the large cross prove to be very effective, as does the mini-crown at the intersection of the two arms, which has the same role.



*



cavou Fig. 98, loc 125

Variantă a designului prezentat în pagina de mai sus, cu diferența notabilă a alocării aceleiaşi teme, a aproape aceleiaşi determinări formale, a întregii foi de uşă, acum într-un singur canat - fapt care contribuie la citirea mai uşoară a mesajului, dar care solicită din punct de vedere tehnic uşa, a cărei imensă greutate reazemă, acum, doar pe două balamale.

A variation on the design presented on the previous page, with the notable difference that the same theme, almost the same formal determination, and the entire door leaf now in a single leaf - a fact that contributes to the easier reading of the message, but which technically stresses the door, whose immense weight now rests on only two hinges.




FIG. 98
LOC. 125
DIM. 13 la mp

Fam. Hornoff-Tomoroga

Cavou din categoria micilor edicule-bisericuţe (de memoria *ex-votto*-urilor), cu parament din cărămidă aparentă, alternată cromatic, de factura bisericilor munteneşti. Ferecătura uşii, din tablă subţire, este tratată acuzat decorativ, amintind vizual orfevrăria medievală.

A small chapel (reminding ex-votto items) with exposed brickwork, alternated chromatically, in the style of Wallachian churches. The door frame, made of thin sheet metal, is treated in a distinctly decorative manner, visually recalling medieval goldsmithing.



*



*

Fam. Lapati

Uşă dublă, simetrică, în a cărei parte superioară sunt tăiate două ferestre, prevăzută la nivelul inferior cu o decoraţie amplă de tip floral stilizat, realizată din suprapunerea unor benzi metalice prinse în nituri, într-o lucrare elegantă şi de precizie.

Double, symmetrical door, with two windows cut into the upper part, featuring extensive stylized floral decoration on the lower part, created by overlapping metal strips fastened with rivets, in an elegant and precise workmanship.



*


FAMILIA·LAPATI

*

Fam. Marinescu

Uşă afişând o masivitate accentuată de crucea puternică, încastrată, de lăţimea părţilor laterale şi de sfertul inferior, dens şi unitar. Cu totul specială este conceperea, realizarea şi dispunerea florilor ample, ca şi asimetria formală a celor două ferestre înalte.

The door displays a solidity accentuated by the strong, recessed cross, the width of the sides, and the dense, uniform lower quarter. The design, execution, and arrangement of the large flowers are particularly special, as is the formal asymmetry of the two tall windows.



*

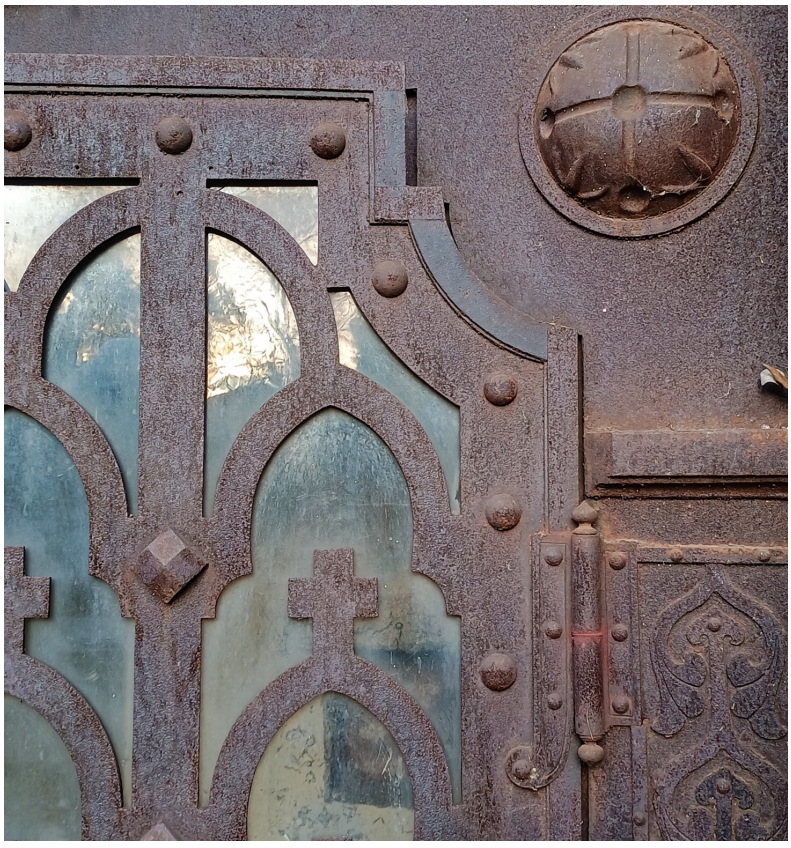

GENERAL
GABRIEL M. MARINESCU

*

Fam. Alexandrescu

Una dintre cele mai impresionante lucrături în metal din Cimitirul Bellu, asumând în mare măsură statutul de faţadă, cu o compoziţie şi o structură de tip arhitectural. Travaliul este unul vechi, tradiţional, de o manualitate complexă, migăloasă, pe alocuri delicată.

One of the most impressive metal works in Bellu Cemetery, largely assuming the status of a facade, with an architectural composition and structure. The work is old-fashioned, traditional, requiring complex, meticulous, and at times delicate manual craftsmanship.



*


FAMILIA
J.N.ALEXANDRESCU

*

Fam. Hagiu&Dumitrescu

Tiparul acestei uşi (arcuire a ramei metalice la partea superioară, găzduită de o arcadă), sticlă prinsă în ramă metalică grea, dispunere a celor trei mari butoni în axul vertical) apare doar la alte câteva cavouri, cu variaţiuni. Spaţiul vitrat contra-balansează masivitatea uşii, sugerând graţie, transparenţă, o câtime de lejeritate.

The design of this door (arched metal frame at the top, housed in an archway, glass set in a heavy metal frame, three large buttons arranged vertically) appears only in a few other tombs, with variations. The glazed space counter -balances the massiveness of the door, suggesting grace, transparency, and a touch of lightness. .



*



*

Fam. Săvulescu

Intrare metalică de un rafinament compoziţional şi tehnic remarcabil - forma uşii urmează ideea de evazare susţinută de cele trei retrageri ale câmpului arhitectural, detaliile dispunerii, pe canatul superior, a crucilor înscrise în mici pătrate vădesc o grijă deosebită faţă de regula simetriei.

A metal entrance of remarkable compositional and technical refinement—the shape of the door follows the idea of flaring, supported by the three recesses of the architectural field, while the details of the arrangement of the crosses inscribed in small squares on the upper leaf reveal a particular attention to the rule of symmetry.



*


FAMILIA
GH. SAVULESCU

*

Fam. Ionescu

O uşă cu trimitere la ideea de portal, dată fiind luneta sculptată care încununează intrarea şi îi conferă monumentalitate. Opera în metal evocă, prin rafinamentul ei, maestrul orfevru, fiecare detaliu fiind tratat cu o ştiinţă a facerii cu totul remarcabilă atât din punct de vedere formal, cât şi tehnic.

A door with a reference to the idea of a portal, given the carved lunette that crowns the entrance and conferring monumentality upon it. The metalwork evokes, through its refinement, the master goldsmith, each detail being treated with a remarkable craftsmanship, both formally and technically.



*



*

Fam. Lucescu

Lucrarea, recentă, permite sesizarea nivelului de profesionalism de gen (artistic) existent în prezent. Mesajul simbolic are forţă mai ales prin abstractizarea infuzată formelor de reprezentat şi prin simplitate (fondul curat permite lectura unui raport clar, concis, între forme). Bordura, repetând mesajul principal, se susţine mai ales prin contrastul cromatic al benzii faţă de restul foii.

This recent work allows us to perceive the current level of (artistic) professionalism. The symbolic message is particularly powerful due to the abstraction infused into the forms represented and their simplicity (the clean background allows for a clear, concise reading of the relationship between the forms). The border, repeating the main message, is supported mainly by the chromatic contrast of the strip with the rest of the sheet.





Despre excelenţa metalului -
interviu cu „metalistul" Marian GHEORGHE

Împreună cu artistul, specialistul şi lucrătorul în metal Marian Gheorghe, multiplu deţinător al Premiilor UAP România „pe ramură", curator a numeroase Saloane Naţionale ale Metalului şi lucrător constant în fiare, bun cunoscător al acestui versatil material, al meşteşugului şi al artei afectate, am vizitat o parte din cavourile din Cimitirul Bellu ortodox la care feroneria are un cuvânt important de spus în conturarea şi definirea calităţii estetice a monumentului. Căci aprecierea estetică reazemă, mai ales în artele care presupun timp, procesualitate şi manualitate, pe tainele meseriei, depinde fundamental de buna lor punere în operă, de exploatarea calităţilor lor, ca şi a limitelor lor.

Constantin Hostiuc: Am ales pentru început **cavoul familiei Alexandrescu**, (pp. 74-75) impozant ca prezenţă, deşi, în realitate, de mici dimensiuni (exceptând înălţimea, desigur) pentru că, practic, întreaga lui faţadă principală e puternic dominată de un câmp metalic.

Marian Gheorghe: Foaia de metal, în totul ei, „trădează" un lucru vechi, sănătos, temeinic – e făcută mecanic, traforată, nituită, bumbii cei mari sunt turnaţi, apoi aplicaţi cu nituri. Ca şi celelalte ornamente care, şi ele, sunt turnate, apoi aplicate cu nituri, dealtfel se văd lustruirile pe spate. E de notat un aspect practic care trebuie întotdeauna considerat cu maximă atenţie – faptul că, în travaliul lui solicitant, meşterul are mereu în vedere uşurarea lucrului şi, ţinând de aceasta, chiar economia de material sau de efort, din raţiuni de eficienţă, evident. Aşa că e cu totul de înţeles căutarea unui algoritm de lucru care ia în calcul, în principiu, repetarea unui travaliu cu finalitatea duplicării, serializării rezultatelor lui – de acolo piesele replicate sau repetate, ca şi, prin travaliu, dobândirea unui grad de măiestrie, de stăpânire a meseriei care nu e deloc uşor de atins.

Soluţia de aici dovedeşte că e mult mai la îndemână să aplici un ornament care, oricum, e subţire, decât să îl torni – fiindcă astfel ai îngreuna foarte tare, pe de o parte, întregul, şi, pe de altă parte, turnarea presupune o polisare ulterioară, o curăţire care e şi laborioasă, şi anevoioasă.



C.H.: Aici, de mare interes mi s-a părut a fi intenţia de a acorda uşa, cu ornamentele ei, la cadrul arhitectural – avem, de pildă, mulura aceea arhitecturală pe care uşa o continuă printr-un relief.

M.G.: E un relief aplicat, care, aşa cum probabil o să mai vedem, e gol în planul doi, pur şi simplu pentru că dacă ar fi fost un drug de fier sau altceva, ar fi îngreunat inutil uşa. Iar crucea de sus e făcută

About the excellence of metal
- interview with „metalist" Marian GHEORGHE

Accompanied by the artist, specialist, and metalworker Marian Gheorghe, multiple winner of the UAP Romania Awards „by branch", curator of numerous National Metal Salons, and a constant worker in iron, a connoisseur of this versatile material, craftsmanship, and associated art, we visited some of the tombs in the Orthodox Bellu Cemetery where ironwork plays an important role in shaping and defining the aesthetic quality of the monument. For aesthetic appreciation, especially in the arts that involve time, process, and manual skill, is based on the secrets of the craft and depends fundamentally on their proper implementation, on the exploitation of their qualities as well as their limitations.

Constantin Hostiuc: I chose to start with the **Alexandrescu family tomb** (pp. 74-75), which has an imposing presence, although in reality it is small in size (except for its height, of course) because practically its entire main façade is strongly dominated by a metal field.
Marian Gheorghe: The metal sheet, in its entirety, reveals something old, sound, and solid—it is mechanically made, fretworked, riveted, the large knobs are cast, then applied with rivets. Like the other ornaments, which are also cast and then applied with rivets, the polishing on the back is visible. It is worth noting a practical aspect that must always be considered with the utmost attention – the fact that, in his demanding work, the craftsman always has in mind the facilitation of the work and, related to this, even the economy of material or effort, for reasons of efficiency, of course. So it is entirely understandable to seek a working algorithm that takes into account, in principle, the repetition of a task with the aim of duplicating and serializing its results—hence the replicated or repeated pieces, as well as the attainment, through hard work, of a degree of mastery and skill that is not at all easy to achieve. The solution here proves that it is much easier to apply an ornament that is thin anyway than to pour it – because this would make the whole thing very heavy, on the one hand, and on the other hand, pouring requires subsequent polishing, a cleaning process that is both laborious and difficult.
C.H.: Here, I found the intention to match the door, with its ornaments, to the architectural frame to be of great interest—we have, for example, that architectural molding that the door continues through a relief.
M.G.: It is an applied bas-relief, which, as we will probably see, is hollow in the second layer, simply because if it had been an iron bar or something else, it would have unnecessarily weighed down the door. And the cross at the top is made of separate elements, also mechanically crafted, also not cast as a whole, and it was attached under that round metal frame.
C.H.: Every time I see a metal door, I think about its weight, the weight that has to be supported by only three, sometimes only two hinges.
M.G.: This is why many of the doors we see and consider heavy carry solutions that visually transmit power, strength, and presence, but which are designed to be relatively light,

din elemente separate, tot mecanic, tot neturnată în întreg, iar prinderea s-a operat sub cadrul acela rotund din metal.

C.H.: De fiecare dată când văd o uşă din metal, mă gândesc la masa ei, la greutatea care trebuie susţinută doar de cele 3, câteodată doar două balamale.

M.G.: Acesta este motivul pentru care multe din uşile pe care le vedem şi pe care le socotim grele poartă rezolvări şi soluţii care transmit vizual putere, forţă, prezenţă, dar care sunt gândite să fie totuşi relativ uşoare, pentru că ele mai trebuie şi să se deschidă, să poată fi manevrate uşor, fără să solicite foarte tare, în timp, rama arhitecturală.

C.H.: Aici, la acest mormânt, foaia care conţine şi uşa este aproape în acelaşi plan cu faţada construcţiei, dar în numeroase alte cazuri, uşa e îngropată – e trimisă în spatele planului faţadei, tocmai pentru a fi protejată, în timp, de vânt, ploaie, ninsoare, lapoviţă şamd. La cavourile vechi, simpla respectare a direcţiei consacrate a bisericilor / mormintelor sau construcţiilor funerare, E-V, oferea protecţie uşii, aproape invariabil dispusă spre V, cum se întâmplă şi aici (multe din intemperiile majore, mă gândesc la vânturi şi viscole, venind dinspre N). La cele mai noi, sau atunci când obţinerea unui loc la Cimitirul Bellu a început să fie o problemă, dispunerea clădirii nu a mai ţinut cont de această tradiţie a dispunerii clădirii pe direcţia E-V, şi atunci impactul factorului natural a fost mai puternic resimţit. Dar, apropo de potrivirile formale pe care le observam – această foaie, masivă, a cuprins şi ceva aşezat aici, la faţa locului, sau a fost vorba doar de măsurători sau lucruri foarte precis măsurate şi atunci foaia a venit cu totul?

M.G.: Nu s-a lucrat pe loc nimic, în ideea în care s-ar fi adus cadrul şi s-ar fi aplicat pe loc ceva, totul a fost conceput şi realizat pe bucăţi la atelier şi aici s-a făcut doar montarea lor, parte cu parte. Se foloseşte multă tablă, material uşor, pentru a ascunde îmbinările şi pentru a păstra, totuşi, o unitate a întregului.

.....

M.G.: Şi aici (cavoul din **fig. 34**, pp. 28-29) majoritatea ornamentelor de metal sunt fabricate, făcute mecanic şi bine prinse în spate, cu nituri. Dar aici deranjează, din două puncte de vedere, apariţia vrejurilor acelora, în primul rând pentru că sugerează o bătaie a bucăţii de fier care nu e bătaie, nu e lucru mecanic repetat cu ciocanul, e ceva care imită efectul, dar un efect despre care cred că aici nu e necesar, mai ales că bucăţile mari de fier forjat sunt bine prinse în pachetul pătrat de jos şi dau un fel de desen monumental întregului. În acest întreg, bătaia asta, care se traduce formal şi vizual în nişte vrejuri, nişte cârcei subţiri şi de secţiune rotundă de fier, cu o suprafaţă vălurită, nu aduce nimic de calitate în plus, pare un lucru adăugat, cumva, şi toate bucăţile astea ar putea lipsi, cred eu, făcând estetica uşii mai bună.

.....

C.H.: La cavoul **gen. Marinescu** (pp. 76-77) foarte interesantă mi s-a părut compoziţia aceasta a uşii bazată pe inegalităţi între cele 4 casete-geamuri care scriu crucea. Sunt

because they also need to open and be easy to maneuver without putting too much pressure on the architectural frame over time.

C.H.: Here, at this tomb, the sheet containing the door is almost flush with the façade of the building, but in many other cases, the door is buried—it is set back behind the façade, precisely to protect it over time from wind, rain, snow, sleet, etc. In old tombs, simply following the established direction of churches/tombs or funerary structures, E-W, provided protection for the door, which was almost invariably facing W, as is the case here (many of the major weather events, I am thinking of winds and blizzards, come from the N). In the most recent cases, or when obtaining a place at Bellu Cemetery began to be a problem, the layout of the building no longer took into account this tradition of orienting the building in an E-W direction, and then the impact of the natural factor was felt more strongly. But, speaking of the formal similarities we observed—did this massive sheet also include something placed here, on site, or was it just measurements or very precisely measured things, and then the sheet came as a whole?

M.G.: Nothing was done on site, in the sense that the frame would have been brought in and something would have been applied on site. Everything was designed and made in pieces in the workshop, and here they were just assembled, piece by piece. A lot of sheet metal, a lightweight material, is used to hide the joints and still maintain the unity of the whole.

.....

M.G.: Here too (the tomb **fig. 34**, pp. 28-29), most of the metal ornaments are manufactured, mechanically made, and securely fastened at the back with rivets. But here, the appearance of those stalks is disturbing from two points of view, first of all because they suggest hammering of the piece of iron, which is not hammering, it is not a mechanical repetition with a hammer, it is something that imitates the effect, but an effect that I think is unnecessary here, especially since the large pieces of wrought iron are well secured in the square package at the bottom and give a kind





şi deosebiri chiar între casete, două câte două. Simetria stă în structură, nu în detalii.
M.G.: Şi crucea, şi canatul sunt din tablă aplicată, turnate. Florile sunt şi ele realizate tot prin turnare, iar între cruce şi partea de jos a uşii, cea din care pleacă crucea, e o diferenţă observabilă între grosimile de tablă. La partea superioară e o zonă verde, semn că acolo s-a folosit alamă (fierul şi tabla ruginesc, nu prind culoare) şi că a apărut o inflitraţie de apă, lucru un picuţ ciudat, mai ales că uşa e mult retrasă, iar zidul e compact, gros. Motivul vegetal, macul, sus numai ca floare, iar în registrul inferior, un mac floare întreagă, pare lucrat din fontă turnată.
C.H.: Florile de pe margini cum au fost lucrate şi adăugate?
M.G.: Se toarnă şi apoi se prind cu un nit fiecare, şi aici lucrul poate fi verificat pipăind, se ieşirea nitului se simte la atingere, pe spate.

.....

C.H.: Uşa **cavoului Prodanoff** ne oferă o foaie integrală, compactă, care conţine 6 casete.
M.G.: Uşa e turnată în bronz. Se vede după felul în care se prezintă liniile, rotunjite şi fără trasee clare, subţiri, ascuţite, cum arată după cizelare. Scenele sunt bătute, în negativ, pe spate, ca foaie – să nu-şi închipuie cineva că acolo ar fi plin, o astfel de intenţie de a spori grosimea foii cu doar câţiva centimetri ar fi făcut ca greutatea ei să atingă nişte tone.



of monumental design to the whole. Well, in this whole, this hammering, which formally and visually translates into some vines, some thin, round-section iron rods with a wavy surface, does not add any extra quality, it seems like something added, somehow, and all these pieces could be missing, in my opinion, making the door more aesthetically pleasing.

C.H.: At **General Marinescu's tomb** (pp. 76-77), I found this door composition based on the irregularities between the four window boxes that form the cross to be very interesting. There are even differences between the panels, two by two. The symmetry lies in the structure, not in the details.
M.G.: Both the cross and the door are made of cast sheet metal. The flowers are also cast, and between the cross and the bottom of the door, where the cross starts, there is a noticeable difference in the thickness of the sheet metal. At the top there is a green area, a sign that there was brass there (iron and sheet metal rust, they do not gain color) and that water infiltration occurred, which is a bit strange, especially since the door is set back a lot and the wall is compact and thick. The plant motif, the poppy, only as a flower at the top, and in the lower register, a whole poppy flower, seems to be made of cast iron.

C.H.: The door of the **Prodanoff tomb** provides us with a complete, compact sheet containing six panels.
M.G.: The door is cast in bronze. You can tell by the way the lines are presented, rounded





C.H.: Iar stilistic, compoziţional?
M.G.: Casetarea aceasta simetrică te duce cu gândul la compoziţiile clasice, doar că felul în care sunt tratate personajele şi profilele îţi aduc în memorie o stilistică proletar-eroică, cumva tipică scenelor muncitoreşti.
C.H.: Şi felul în care făcut cavoul, ca un mic templu grecesc, cu coloanele lui canelate, şi posturile de tip efigie ale personajelor te trimit la o legendă, la o poveste...
M.G.: Copilul pare mai puţin grec, dar poate pentru că e o persoană imatură, încă nedefinită; femeia din mijloc stânga pare grecoaică dupa profil. Este aici o poveste, care se termină cu un fel de înălţare, numai că personajul din stânga jos... poartă bocanci...???

.....

C.H.: La cavoul **Hornoff-Tomoroga** (pp. 72-73) am apreciat, cumva, felul în care tot ansamblul are ceva care te trimite spre un fel de minuţie a execuţiei, de la forma bine definită de biserică mică la asizele alternate şi ele bine conturate.
M.G.: Învelitoarea metalică a uşii e tablă aplicată pe un suport – ca să nu se deformeze în timp – cel mai probabil, pe lemn. E tablă subţire, cositorită, de acolo liniile acelea mai groase de culoare albă la întâlnirea foilor. Procedeul tehnic, în astfel de cazuri, constă în fabricarea unui negativ cu forma pe care o vrei şi pe urmă doar o baţi în tablă, o tablă colorată de 0,3, poate 0,5.

.....

În loc de concluzie

Sigur, procedeele tehnice se repetă de multe ori, cu unele particularităţi date de mărime, de material, şi cel mai important, de profesionalismul meşterilor. Cum, însă, aici erau comenzi cu cerinţe complexe, evident că erau aleşi fierari şi artizani cu activitate probată, recunoscută. Pentru operele vechi, cel puţin, feroneria este lucrată la un nivel superior, iar metalul este înţeles cu toate însuşirile şi limitele lui.
Astfel se şi explică pe de o parte, acurateţea, eleganţa soluţiilor propuse, iar pe de altă parte reuşita integrare a feroneriei în ansamblul arhitectural.



and without clear, thin, sharp lines, as they appear after chiseling. The scenes are engraved in negative on the back, like a sheet—no one should imagine that it is solid there; such an intention to increase the thickness of the sheet by just a few centimeters would have made its weight reach several tons.
C.H.: And stylistically, compositionally?
M.G.: This symmetrical arrangement reminds you of classical compositions, except that the way the characters and profiles are treated brings to mind a proletarian-heroic style, somewhat typical of working-class scenes.
C.H.: And the way the tomb is made, like a small Greek temple, with its fluted columns and effigy-like figures, reminds you of a legend, a story...
M.G.: The child appears less Greek, but perhaps that is because he is immature, still undefined; the woman in the middle left appears Greek from her profile. There is a story here, which ends with a kind of ascension, except that the character at the bottom left... is wearing boots...???

C.H.: At the **Hornoff-Tomoroga tomb** (pp. 72-73), I appreciated, in a way, how the whole ensemble has something that conveys a kind of meticulousness in its execution, from the well-defined shape of the small church to the alternating and well-contoured seats.
M.G.: The metal covering of the door is sheet metal applied to a support – so that it does not deform over time – most likely wood. It is thin, tinned sheet metal, hence the thicker white lines where the sheets meet. The technical process in such cases consists of making a negative with the shape you want and then simply stamping it into the sheet metal, a colored sheet metal of 0.3, maybe 0.5.

In Conclusion

Of course, the technical processes are often repeated, with certain variations depending on size, material, and, most importantly, the craftsmanship of the artisans. However, since the commissions here involved complex requirements, it goes without saying that blacksmiths and artisans with proven, recognized expertise were selected. For the older works, at least, the ironwork is crafted to a superior standard, and the metal is understood in all its properties and limitations.
This explains, on the one hand, the precision and elegance of the proposed solutions, and on the other hand, the successful integration of the ironwork into the architectural ensemble.

„Uşi" spre cer

Genul proxim al elementului funerar numit foaia de mormânt, este, desigur, uşa cavoului, cu care foaia împărtăşeşte anumite grade de funcţionalitate - oferă sau refuză accesul, deci separă spaţiile, le marchează şi le delimitează, în fine, le identifică sau personalizează fie prin performanţa tehnică, fie prin aparatul decorativ implicat.

Dezacordul major (= diferenţa specifică faţă de uşă) se referă la **poziţionarea orizontală**. Fapt care generează câteva alte specificităţi: dacă uşa reazemă pe partea inferioară a tăbliei, foaia sprijină pe toate cele 4 laturi, mai exact pe extremităţile lor, ceea ce presupune un foarte solid cadru zidit; uşa verticală se deschide întotdeauna spre exterior, cel mai probabil din raţiuni de folosire a spaţiului, în vreme ce foaia are şi posibilitatea de a descoperi intrarea prin glisare, bineînţeles prin utilizarea unei inginerii superioare (mecanism de rulare particularizat, precizie mare a articulării); foile sunt arareori perfect drepte, planimetric vorbind, deoarece trebuie să nu permită acumularea de apă, operaţie pe care o îndeplinesc prin imprimarea unei minimale convexităţi (uneori abia perceptibile, alteori evidente) a foii acoperitoare.

De adăugat acestora, evident, componenta vizuală care obligă la o perspectivă plonjantă, congruentă cu ideea de reculegere, dar cauzatoare de deformări (din păcate, din câte am putut observa, neexploatate artistic ca şi corecţie optică, procedeu de mare complexitate şi efect.)



„Doors" to heaven

The closest thing to the funerary element called the tomb sheet is, of course, the tomb door, with which the sheet shares certain degrees of functionality—it grants or denies access, thus separating spaces, marking and delimiting them, and ultimately identifying or personalizing them either through technical performance or through the decorative apparatus involved. The main difference (= the specific difference from the door) refers to the horizontal positioning. This fact generates several other specificities: if the door rests on the lower part of the panel, the sheet rests on all four sides, more precisely on their extremities, which requires a very solid masonry frame; the vertical door always opens outwards, most likely for reasons of space utilisation, while the sheet also has the possibility of sliding open, of course using superior engineering (specialised rolling mechanism, high precision articulation); the panels are rarely perfectly straight, planimetrically speaking, because they must not allow water to accumulate, an operation they perform by imprinting a minimal convexity (sometimes barely perceptible, sometimes obvious) on the covering panel. To these must be added, of course, the visual component that requires a plunging perspective, congruent with the idea of contemplation, but causing distortions (unfortunately, from what I have been able to observe, not exploited artistically as an optical correction, a process of great complexity and effect).



*

Fam. Mihăiţă

O foaie ca o ferecătură, de o imagistică bogată şi complexă dezvoltată în jurul simbolisticii cercului, probabil ales ca semn al împlinirii, desăvârşirii. Rafinamentul compoziţional se datorează, fără doar şi poatem faptului că acest fond a fost conceput de arhitectul Statie Ciortan.

A sheet resembling a lock, rich in imagery and complex in design, built around the symbolism of the circle—likely chosen as a sign of fulfillment and perfection. The compositional refinement is undoubtedly due to the fact that this background was designed by architect Statie Ciortan.



*


FAMILIA

*

Fam. Costinescu

Centrul foii care acoperă mormântul este tratat sub forma unui trunchi de piramidă, exprimat printr-o înălţare progresivă a elementelor decorative alese, care culminează cu o întreită cruce ce se micşorează spre vârf. De reţinut că foaia metalică se deplasează prin glisare, montată fiind pe şine de fier.

The center of the sheet covering the tomb is treated in the form of a truncated pyramid, expressed by a progressive elevation of the chosen decorative elements, culminating in a triple cross that tapers toward the top. It should be noted that the metal sheet slides, being mounted on iron rails.




COSTINESCU

Fam. Toma Coman & Drăghici

Foaia, lisă, este marcată de o cruce repousse, ale cărei braţe se încheie în trilob, la intersecţia braţelor fiind figurat triunghiul ca semn al Treimii, dar care este înconjurat de un soare care trimite, cel mai probabil, la o semnificaţie ezoterică. Coroana-stemă care conţine monograma este individualizată de felul în care artistul a realizat îmbrăţişarea celor două aldine.

The sheet, smooth, is marked by a repousse cross, whose arms end in trilobes, with a triangle at the intersection of the arms representing the Trinity, but surrounded by a sun, most likely referring to an esoteric meaning. The crown-coat of arms containing the monogram is distinguished by the way in which the artist has depicted the embrace of the two aldines.




A
Ω

Fam. Castaldi - Alessandrescu - Kiriac-Georgescu

O dispunere cu totul specială, în semicerc, a mormintelor, a beneficiat de soluţia la fel de specială a creării unor morminte în arce de cerc, cu foi de mormânt la fel de neobişnuite, de forma unor secţiuni de arce duble. Sunt, cel mai probabil morminte de cuplu, dată fiind întreaga decoraţie a capacelor metalice, copleşită de tema dublului / simetriei. Accesul la mormânt se face prin glisarea foii.

A very special arrangement of the graves in a semicircle benefited from an equally special solution of creating graves in circular arches, with equally unusual grave slabs in the shape of double arches. These are most likely couple's graves, given the overall decoration of the metal covers, which is overwhelmed by the theme of duality/symmetry. Access to the tomb is gained by sliding the sheet.





cavou Fig. 23, loc 28

Un acoperământ de cavou bipartit, din tablă groasă, cu părţile centrale ale fiecărei uşi decorate cu un vrej care atrage atenţia prin realizarea cvasi-realistă a frunzelor, cel mai probabil sudate. De bun efect plastic se dovedeşte şi dubla întrerupere a teoriilor în dreptul inelelor de acţiune a trapelor.

A two-part tomb cover, made of thick sheet metal, with the central parts of each door decorated with a vine that draws attention due to the quasi-realistic rendering of the leaves, most likely welded. The double interruption of the theories at the action rings of the hatches also proves to be effective.





Fam. Culacov

O altă dublă foaie cu arcuire longitudinală, una din numeroasele variante ale mormântului acoperit de ghirlande înşirate de frunze veştede. Frunzele metalice din fier au ruginit, căpătând pe fragmentele atacate culoarea naturală.

Another double sheet with a longitudinal curve, one of the many variations of the tomb covered with garlands woven from withered leaves. The iron leaves have rusted, and the affected fragments have taken on their natural color.



*



*

Fam. Smărăndescu

Câmpul foii a primit doar o încadrare întrucâtva comună, un lanţ de elemente hexagonale care creează un chenar dreptunghiular. Bogăţia decorativă a acoperitoarei de mormânt este dată de lateralele acestei foi unice, care compun un brâu decorativ înalt rezultat din suprapunerea a 4 tipuri de elemente ornamentale: o succesiune de forme de tip ciubuc, un decor din morfologia frunzei de viţă-de-vie, dublu punctat în câmp şi încrucişat, un brâu întreit geometrizat, un al doilea brâu lat alcătuit din frunze încrucişate suprapuse.

The field of the sheet has only been given a somewhat common frame, a chain of hexagonal elements that create a rectangular border. The decorative richness of the tomb cover is given by the sides of this unique sheet, which form a tall decorative belt resulting from the overlapping of four types of ornamental elements: a succession of funnel-shaped forms, a decoration based on the morphology of vine leaves, double-dotted in the field and crossed, a triple geometric belt, and a second wide belt made up of overlapping crossed leaves.



*


PAUL AMANDESCU

Fam. Ionescu&Popa

O altă foaie bogat decorată, memorabilă mai ales din cauza dublei cununi legate aşezate la mijloc, sugerând, cel mai probabil, un cuplu social de mare prestigiu. Lucrătura este una minuţioasă, sugerând orfevrăria.

Another richly decorated sheet, memorable especially because of the double garlands placed in the middle, most likely suggesting a socially prestigious couple. The workmanship is meticulous, suggesting goldsmithing.



*



*

Fam. Ioanid

O foaie purtând metaforic pe motivul uşii, susţinut şi de acea mică fereastră în cruce aşezată axial. La cele 4 colţuri, un motiv floral (azi, parţial deteriorat, floarea lipsind) fixează cadrul.

A sheet bearing a metaphorical door motif, supported by a small cross window placed axially. At the four corners, a floral motif (now partially damaged, with the flower missing) secures the frame.




FAMILIA
NICOLAE JOANID

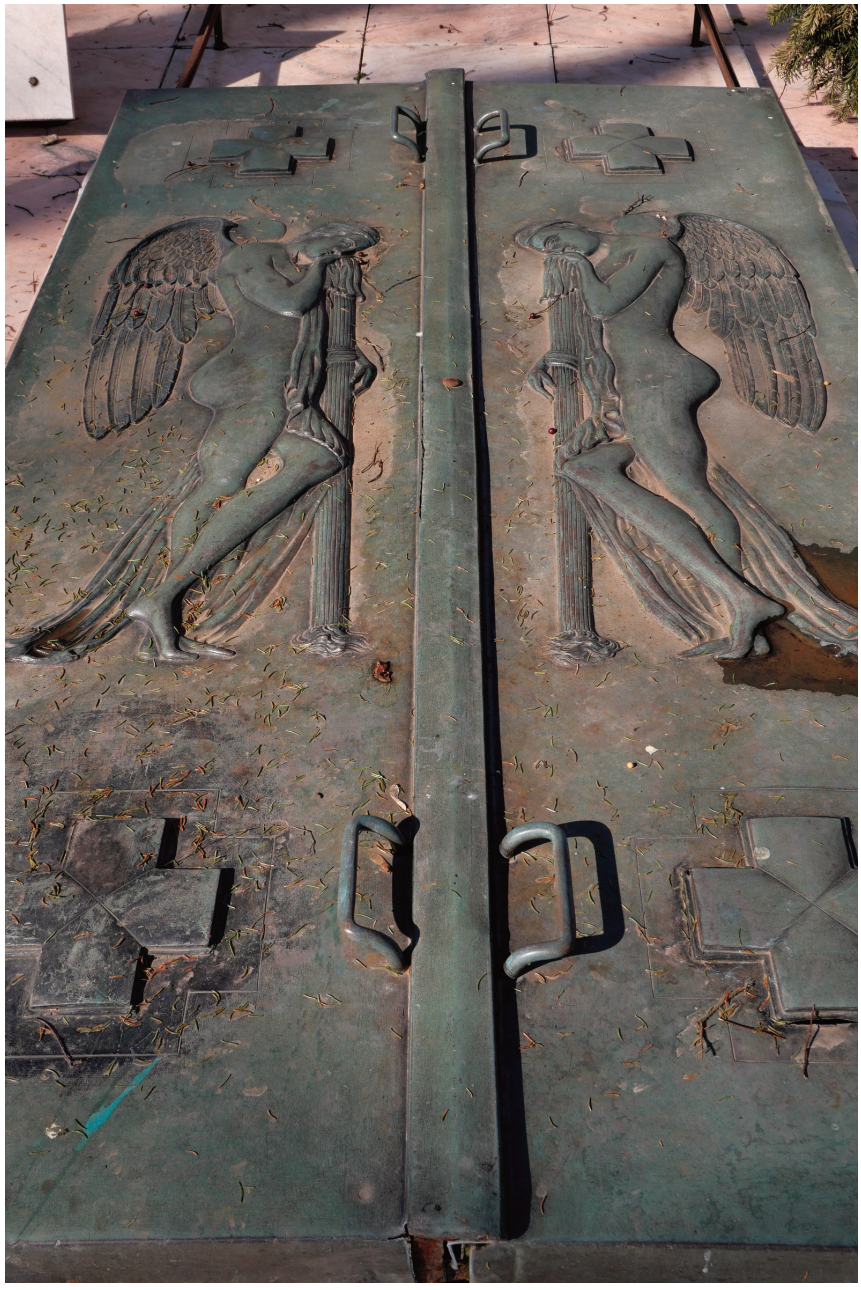
Fam. Anghel, Gigurtu-Rantea, Stavăr

O foaie întrucâtva paradoxală ca îmbinare de modalităţi de execuţie şi de expresie stilistică, dat fiind contrastul dintre lucrătura rafinată cerută de figurarea celor doi îngeri şi forma exlusiv tehnic-utilitară a celor 4 mânere, poate o refacere sau adăugire mai târzie.

A somewhat paradoxical sheet in terms of the combination of execution methods and stylistic expression, given the contrast between the refined workmanship required by the depiction of the two angels and the exclusively technical-utilitarian form of the four handles, perhaps a later restoration or addition.



*



Ferestrele şi grilajele lor

Împreună considerate cu tot cu grilajele-feronerii servind de protecţie anti-efracţie, ferestrele sunt unul din elementele care contribuie substanţial la definirea cavoului, a particularităţii lui identitare. O primă categorie unitară a acestor elemente-praguri ar fi cea a corelării morfologiei lor cu cea a decoraţiei arhitecturale - coroana ca element decorativ al faţadei este adesea replicată sau interpretată în fier sau bronz.
O altă categorie ar fi cea a unei dorite sinteze conceptuale şi formale care se referă doar la componentele din metal - arhitectura clădirii are unitatea ei, cu care designul metalului, unitar, se continuă sau, alteori, se contrazice în expresie.
De foarte mare importanţă în aprecierea unei estetici bine susţinute a ansamblului arhitectură-feronerie este, însă, observarea modalităţii în care ferestrele se integrează armonios, în cazurile fericite, în ecranul faţadei. În multe alte cazuri, fereastra serveşte doar ca simplă delimitare spaţial-funcţională (permite luminarea interiorului, oferă posibilitatea de a aerisi), iar arta artistului sau meşteşugul artizanului concepe şi creează soluţii *ad-hoc*, mai puţin acordate sau chiar indiferente la calitatea cadrului arhitectural.



Windows and their grilles

Together with the ironwork grilles that serve as anti-burglary protection, the windows are one of the elements that contribute substantially to defining the tomb and its distinctive identity. A first unified category of these elements-thresholds would be that of correlating their morphology with that of the architectural decoration - the crown as a decorative element of the facade is replicated or interpreted in iron or bronze. Another category would be that of a desired conceptual and formal synthesis that refers only to the metal components - the architecture of the building has its unity, with which the design of the metal, the architectural elements, and the facade are in harmony. Another category would be that of a desired conceptual and formal synthesis that refers only to the metal components - the architecture of the building has its unity, with which the metal design, unitary, continues or, at other times, contradicts in expression. However, in assessing the well-supported aesthetics of the architecture-metalwork ensemble, it is very important to observe how the windows are harmoniously integrated, in successful cases, into the façade screen. In many cases, the window serves only as a simple spatial-functional delimitation (it allows light into the interior and provides ventilation), and the artist's art or the craftsman's craft conceives and creates ad hoc solutions that are less attuned or even indifferent to the quality of the architectural setting.













*



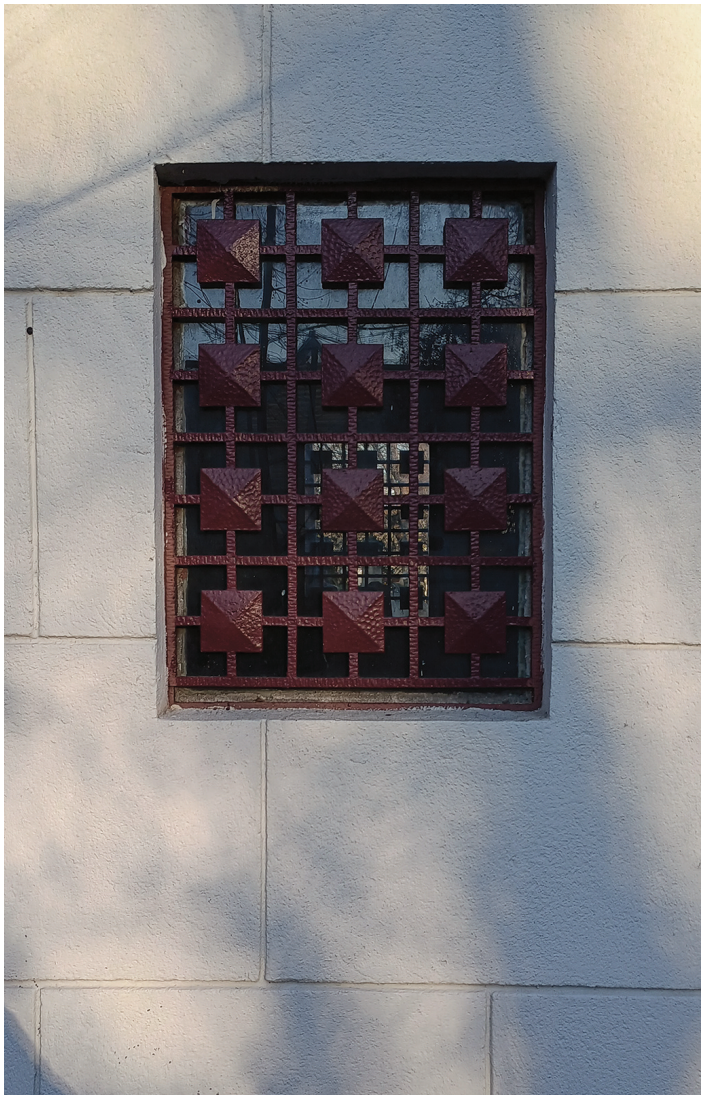


*



*





*



*



*



*



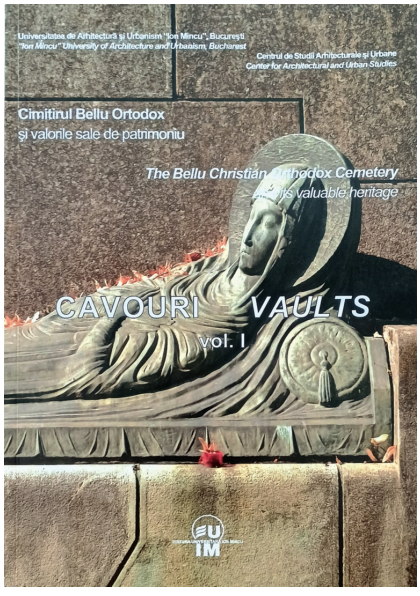
*

Vlad EFTENIE

Fotografia din spatele camerei – o poveste a nevăzutului

Iată-ne ajunşi la volumul al patrulea al seriei „Bellu".
Dincolo de a încerca să ofer noi sensuri unor lucruri văzute şi nevăzute, prin excelenţă simbolice, ce pot dezvolta nesfârşite fire narative, profit de ocazia aşternerii câtorva gânduri pentru a rememora şi contura o fotografie nevăzută încă pe hârtie: aceea din spatele aparatului de fotografiat.
Căci relaţia mea cu acest proiect stă sub incidenţa unor reacţii, aflări, adânciri şi descoperiri neaşteptate pentru mine, dintru început. Anecdotic poate, în relaţie cu tema proiectului, stilul fotografic care m-a consacrat este acela al fotografiei de stradă, eminamente dinamic, imprevizibil, care pune la încercare – ca un adevărat antrenor, simţurile, intuiţia, îndrăznneala, adaptabilitatea, spontaneitatea, viteza de reacţie, căutarea celei mai bune raze de lumină, mizând pe curiozitate şi nevoia de explorare, ieşirea din zona de confort. Fotografia de arhitectură este o „rudă" mult mai disciplinată, mai robustă din punct de vedere emoţional, bazată pe raţiunea compoziţiei precise, a proporţiei şi echilibrului, pe „dictatura" liniilor de forţă, a perpendicularei şi a paralelelor.

Atunci când Constantin (Hostiuc, editorul coordonator al celor 4 volume, n.m.) mi-a spus „Uite, avem de pozat monumente funerare la Bellu, pentru o temă de cercetare, vor fi câteva volume", nu am întâmpinat cu un entuziasm extraordinar invitaţia sa.
Pe de o parte nu m-a atras ideea de a petrece un timp la cimitir, şi, pe de altă parte, staticul pe care subiectul îl presupunea nu era neapărat atrăgător, prin prisma celor spuse mai sus, legat de stilurile fotografice. Au existat însă câteva detalii care m-au ajutat să capăt curaj şi să accept: Constantin este un om extraordinar de pasionat de aspectul vocaţional al cercetării şi un om în care am totală încredere, iar o invitaţie din partea domniei-sale nu putea să ducă într-o direcţie eronată. Mai mult, fire nevăzute, dar robuste, conectau aceste incidenţe sub lupa viziunii extrem de clare a lui Emil Barbu – Mac Popescu. Una dintre însuşirile care i-au consacrat portretul de manager cultural înnăscut a fost aceea de a conecta mereu oamenii cei mai potriviţi cu activităţile destinate.



Apoi, a fost şi te(a)ma ieşirii din zona de confort.
Nu mai vizitasem cimitirul-muzeu, ştiam că voi găsi acolo personalităţi ale culturii, ale politicii, ale istoriei ţării, monumente funerare demne de studiat.
Ceva m-a reţinut să explorez până atunci îngerii contemplativi şi să investighez simbolurile ascunse ale

The photograph behind the camera – a story of the unseen

Here we are at the fourth volume of the Bellu series.
Beyond trying to give new meaning to things seen and unseen, symbolic par excellence, which can develop endless narrative threads, I take this opportunity to jot down a few thoughts to recall and outline a photograph not yet seen on paper: the one behind the camera.
For my relationship with this project is subject to reactions, discoveries, insights, and unexpected revelations for me, from the very beginning. Anecdotal perhaps, in relation to the theme of the project, the photographic style that established me is that of street photography, eminently dynamic, unpredictable, which tests—like a true coach—the senses, intuition, daring, adaptability, spontaneity, reaction speed, the search for the best ray of light, relying on curiosity and the need for exploration, stepping out of the comfort zone. Architectural photography is a much more disciplined, emotionally robust "relative," based on the rationale of precise composition, proportion, and balance, on the "dictatorship" of lines of force, perpendiculars, and parallels.

When Constantin told me, "Look, we have to photograph funerary monuments at Bellu Cemetery for a research project, there will be several volumes," I did not react with extraordinary enthusiasm to his invitation.
On the one hand, I wasn't attracted to the idea of spending time in a cemetery, and on the other hand, the static nature of the subject wasn't necessarily appealing, given what I said above about photographic styles. However, there were a few details that helped me gather my courage and accept: Constantin (Hostiuc, editor of the four volumes, n.m.) is an extraordinary man, passionate about the vocational aspect of research, and someone I trust completely, and an invitation from him could not lead in the wrong direction. Moreover, invisible but robust threads connected these incidents under the magnifying glass of Emil Barbu-Mac Popescu's extremely clear vision. One of the qualities that established his portrait as a born cultural manager was that of always connecting the most suitable people with the intended activities.

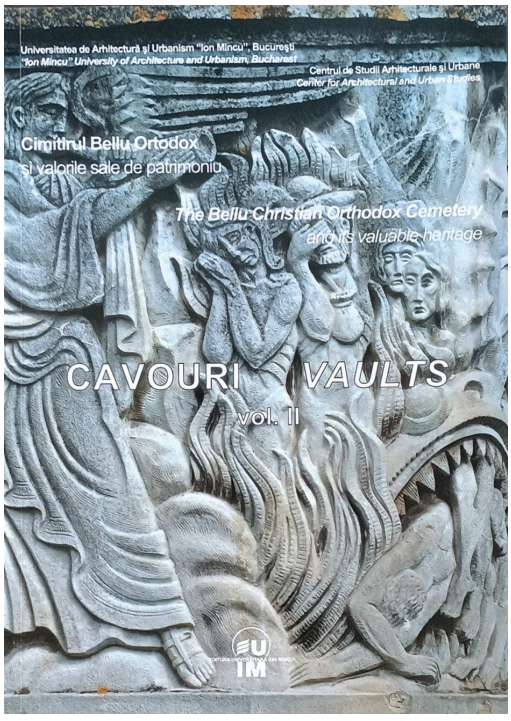
Then there was the fear of leaving my comfort zone. I had never visited the cemetery-museum before, but I knew that I would find there personalities from the country's culture, politics, and history, as well as funerary monuments worthy of study. Something had held me back from exploring the contemplative angels and investigating the hidden symbols of the tombs, so appealing to some of my friends. The dynamic life outside the cemetery walls, the adjacency of the park—these always seemed more appealing to me from a photographic point of view or for spending time exploring the city. Even the phone calls I received during my forays had something anecdotal about them: "Sorry, I can't talk loudly, I'm at Bellu..."..."Oh, I'm sorry, I'm sorry..." "...Oh, no, nothing happened, I'm just photographing funeral monuments, everything is fine..." still make me smile.
That's how it all started. And how fortunate that I did not stop at the first glimmer of doubt!

cavourilor, atât de atrăgătoare pentru unii prieteni. Viaţa dinamică din afara zidurilor cimitirului, adiacenţa parcului – mi s-au părut mereu mai atrăgătoare din punct de vedere fotografic sau al petrecerii unui timp de explorare urbană. Chiar şi telefoanele pe care le-am primit în timpul incursiunilor au avut ceva anecdotic : „Scuze, nu pot vorbi tare, sunt la Bellu..."...„Vai, îmi cer scuze, îmi pare rău...", „...A, nu, nu s-a întâmplat nimic, fotografiez monumente funerare, totul e în regulă..." îmi trezesc şi acum un zâmbet.

Aşa a început totul. Şi ce bine că nu m-am oprit la prima îndoială!
Experienţa s-a dovedit a fi absolut extraordinară, din multe puncte de vedere, după cum veţi vedea, şi mi-a contrazis absolut fiecare idee preconcepută, iniţială.
Înainte de toate, fotografiatul este interzis la Bellu. Hârtia cu semnătură şi ştampila oficială, de atâtea ori necesară în faţă zelului paznicilor, au avut darul de le domoli pasul şi tonul şi de a deschide un întreg univers, oferindu-mi un statut privilegiat de care am încercat să profit în cel mai bun, creativ şi disciplinat mod posibil. Căci există foarte multă rigoare şi disciplină în interior, în configuraţia spaţială a zonelor, a traseelor, a aleilor, a „figurilor". Nevoia de orientare şi localizare te determină imediat să fii mai atent, să cauţi şi să fixezi repere, să ştii unde te afli, pe unde ai venit, încotro te duci şi pe unde ai mai fost deja.
E foarte linişte. În afara limitelor cimitirului Bellu, viaţa stă în trafic, în ambuteiaje, între claxoane, în ritm alert şi sub incidenţa nevrozei urbane cotidiene. Înăuntru, e un alt univers. Lumina e parcă mai blândă, odată intrat se instalează o linişte care îţi permite şi te invită să îţi asculţi gândurile. Natura îmbrăţişează prezenţa monumentelor funerare şi imprimă propriul ritm şi timp.
De fapt, despre timp cred că putem vorbi în mod particular, aici, căci acesta capătă aici noi dimensiuni şi semnificaţii. Se succed tablouri vizuale puternice, se deapănă poveşti intense, este o lume a Urmelor. Vieţi întregi de oameni de demult sau de acum sunt cuprinse în câteva cuvinte, evocate prin câteva obiecte sau simboluri, chipurile sunt păstrate în fotografii sau busturi, ranguri sau statuturi sociale sau profesionale sunt evocate prin compoziţii maiestuoase.
Este o lume a poveştilor despre oameni, spuse de cei care i-au cunoscut, spre ţinerea de minte a celor care le-au fost aproape sau, din contra, spre aflarea celor care nu i-au cunoscut vreodată. Îmi plac poveştile, am crescut cu poveşti, aşa că reticenţa iniţială a fost înlocuită cu o curiozitate pură, cu o poftă naturală de a afla ce se întâmplă printre aceste straturi de timp, sedimentate, uneori confundându-se sau făcând parte organic din corpul (de fapt) foarte „viu" al cimitirului.

Sub incidenţa liniştii înconjurătoare, a luminii blânde, a curiozităţii şi atenţiei ascuţite, un întreg strat al unei realităţi neştiute până atunci a început să se contureze pas cu pas, cadru cu cadru, declanşare cu declanşare, timpul părând să rămână undeva în urmă. Pierzându-te pe alei, începi să sesizezi coloniile şi traseele insectelor, urmărindu-le direcţiile şi geometria, pentru ca la capătul acestora să descoperi un detaliu de arhitectură, de

The experience proved to be absolutely extraordinary in many ways, as you will see, and it completely contradicted every one of my initial preconceptions.
First of all, photography is prohibited at Bellu. The paper with the official signature and stamp, so often necessary in the face of the guards' zeal, had the gift of calming their pace and tone and opening up a whole universe, giving me a privileged status that I tried to take advantage of in the best, most creative, and disciplined way possible. For there is a great deal of rigor and discipline inside, in the spatial configuration of the areas, the paths, the alleys, the "figures." The need for orientation and localization immediately prompts you to be more attentive, to look for and fix landmarks, to know where you are, where you came from, where you are going, and where you have already been. It is very quiet. Outside the boundaries of Bellu Cemetery, life is in traffic, in traffic jams, between honking horns, at a fast pace and under the influence of everyday urban neurosis. Inside, it is another universe. The light seems gentler, and once you enter, a silence settles in that allows and invites you to listen to your thoughts. Nature embraces the presence of the funerary monuments and imprints its own rhythm and time.
In fact, I think we can talk about time in particular here, because it takes on new dimensions and meanings here. Powerful visual images follow one another, intense stories unfold, it is a world of Traces. Entire lives of people from the past or present are encapsulated in a few words, evoked by a few objects or symbols, faces are preserved in photographs or busts, social or professional ranks or statuses are evoked by majestic compositions.



It is a world of stories about people, told by those who knew them, to be remembered by those who were close to them or, on the contrary, to be discovered by those who never knew them. I love stories, I grew up with stories, so my initial reluctance was replaced by pure curiosity, by a natural desire to find out what happens among these layers of time, sedimented, sometimes merging or becoming an organic part of the (actually) very "lively" body of the cemetery.

Under the influence of the surrounding silence, the gentle light, curiosity, and keen attention, a whole layer of a previously unknown reality began to take shape step by step, frame by frame, shutter by shutter, with time seeming to

feronerie sau o decoraţiune care altfel ţi-ar fi scăpat, ascunsă în plină vedere în ţesătura limbajului arhitectural bogat.
Pisicile au aici teritoriile lor bine definite şi marcate, în care eşti acceptat cu puţină bunăvoinţă şi doar dacă ştii parola.
Aglomerarea detaliilor este câteodată debusolantă, natura care invadează totul face câteodată ca explorarea vizuală să devină o adevărată aventură de escaladă şi furişare abilă, încât să nu deranjezi nimic în urma ta, în căutarea punctului de staţie cel mai favorabil. De acolo, abia, iese la iveală acel detaliu semnificativ, acea întrezărire posibilă, acea transparenţă prin care multiple planuri vizuale conlucrează, se sprijină unele pe celelalte şi împreună nasc o nouă poveste vizuală.
Temele de studiu au structurat abordarea subiectelor într-un mod stratificat (cu reflectare în tematica volumelor). De la un moment dat, poţi avea uşor impresia că explorarea nu se poate termina niciodată, întotdeauna mai e ceva de descoperit, chiar şi pe acolo pe unde erai sigur că ai epuizat fiecare posibilitate şi perspectivă. Pentru că, de fapt, multiplele straturi invită la o revizitare necesară. Aşa cum poţi citi o carte de trei ori şi să afli în continuare lucruri noi despre intriga centrală, aşa cum poţi asculta un album de muzică o viaţă întreagă şi mereu să îţi mai spună ceva nou, aşa cum poţi revedea un film cu alţi ochi, tot aşa, la Bellu, lectura se face pe straturi. Timpul adună aici toată înţelepciunea celor pe care îi găzduieşte, urme ale unor vieţi mai mult sau mai puţin tumultuoase, destine de oameni extraordinari sau pur şi simplu cuminţi şi decantează poveşti uluitoare sau pur şi simplu comune, modelează percepţii.



De fapt, subiectul de studiu devine tocmai identificarea, explorarea şi punerea în lumina fotografică a modului în care limbajul arhitectural, sculptură, decoraţia, detaliul, simbolul, stilul de exprimare devin mesageri ai acestor poveşti mai mult sau mai puţîn cunoscute şi le oferă noi rame. Folosind expresivitatea mijloacelor fizice şi poetice de exprimare, le oferă acestora ocazia de a căpăta o nouă voce. Dincolo de mesaj, unele dintre aceste mijloace de comunicare sculptate în piatră, turnate în beton, modelate în detalii de lemn sau metal, asociate cu măiestrie în subansambluri constructive şi decorative atent asociate şi

remain somewhere behind. Losing yourself in the alleys, you begin to notice the colonies and trails of insects, following their directions and geometry, only to discover at the end of them a detail of architecture, ironwork, or decoration that would otherwise have escaped you, hidden in plain sight in the rich fabric of architectural language.
Cats have their well-defined and marked territories here, where you are accepted with a little goodwill and only if you know the password. The agglomeration of details is sometimes disorienting, and the nature that invades everything sometimes makes visual exploration a real adventure of climbing and skilful sneaking, so as not to disturb anything in your wake, in search of the most favourable vantage point.
From there, that significant detail, that possible glimpse, that transparency through which multiple visual planes work together, support each other, and together give birth to a new visual story, finally emerges.
The study topics structured the approach to the subjects in a layered manner (reflected in the themes of the volumes). At a certain point, you may easily get the impression that the exploration can never end, that there is always something more to discover, even in areas where you were sure you had exhausted every possibility and perspective. Because, in fact, the multiple layers invite a necessary revisiting. Just as you can read a book three times and still learn new things about the central plot, just as you can listen to a music album your whole life and it will always tell you something new, just as you can rewatch a movie with different eyes, so too, at Bellu, reading is done in layers. Time gathers here all the wisdom of those it houses, traces of more or less tumultuous lives, destinies of extraordinary or simply ordinary people, and decants astonishing or simply common stories, shaping perceptions.

In fact, the subject of study becomes precisely the identification, exploration, and photographic illumination of how architectural language, sculpture, decoration, detail, symbol, and style of expression become messengers of these more or less known stories and provide them with new frames. Using the expressiveness of physical and poetic means of expression, it gives them the opportunity to acquire a new voice. Beyond the message, some of these means of communication carved in stone, cast in concrete, modeled in wood or metal details, masterfully associated in carefully constructed and decorative subassemblies and proportioned, with an evocative role, then gain their own heritage value, thus adding a new symbolic layer to the object itself. Considering all these landmarks and variables, you become aware that a photographic incursion cannot find a predictable ending here, as the discoveries and possibilities for rendering the poetics of Bellu Cemetery are endless.
What I read in fairy tales when I was child is palpable here. The present world and the other realm have a peaceful, sometimes mystical connection here, in a way that absorbs you, after you let yourself be drawn along the paths, first forward, then to the right, then twice to the left and... "Have I been here before? ... No, I don't think so... Look, over there,

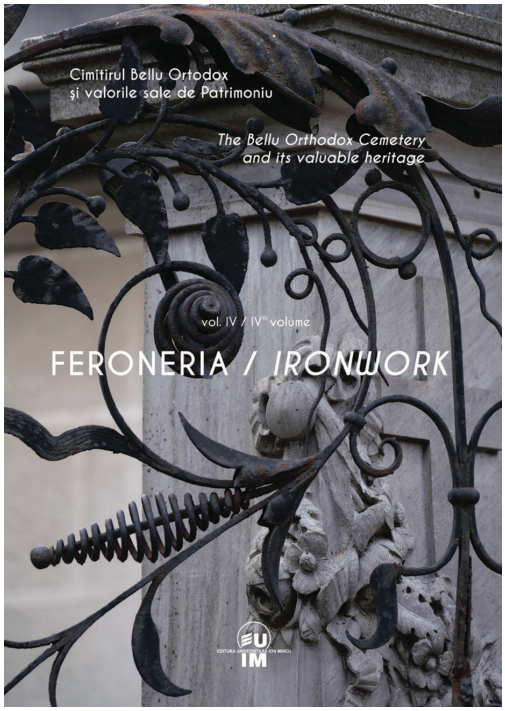
proporţionate, cu rol evocator, câştigă apoi o valoare de patrimoniu proprie, adăugând astfel obiectului propriu-zis un nou strat simbolic.
Considerând toate aceste repere şi variabile, devii conştient de faptul că o incursiune fotografică nu poate să afle aici un final previzibil, aflările şi posibilităţile de redare a poeticii cimitirului Bellu fiind nesfârşite. Ceea ce citeam în basme, atunci când eram mic, este palpabil aici. Lumea de acum şi tărâmul celălalt au aici o conexiune paşnică, câteodată mistică, într-un mod care te absoarbe, după ce te laşi atras pe alei, înainte, apoi la dreapta, apoi de două la stânga şi... „am mai fost pe aici? ...nu, parcă nu...ia uite, acolo, în zare, ceva interesant...pe unde am venit?...parcă nu văzusem aceste detalii dată trecută...acum e o altă lumină...". Între vizibil şi invizibil are loc aici o continuă pendulare.

Compoziţia imaginilor pune accent pe dezvăluirea şi povestirea acelor detalii esenţiale care pot evoca poveşti, stări, care pot trezi imaginaţia, dincolo de simpla „consemnare" vizuală cu rol în documentarea locului studiat. Texturi, materiale, degradări fireşti, curgeri lente, împietriri, planuri geometrice mângâiate de o lumină difuză, inscripţii, simboluri văzute sau sugerate, detalii de închidere, de prindere, sprijiiniri, ornamente, execuţii atente, măiastre, câteodată purtând la rândul lor semnătura unui arhitect sau artist din Panteon. Dincolo de încercarea de a crea imagini încărcate cu emoţie, vibrante, am fost conştient de rolul documentar al demersului fotografic în momentul în care degradări sau distrugeri au început să afecteze vizibil patrimoniul studiat, chiar în timpul realizării incursiunilor. Negocierea unor bariere interioare, intrarea într-un alt tărâm, o linişte care invită spre contemplare, explorarea cu senzaţie de nesfârşire, aflarea unor poveşti absolut minunate ale unor oameni mai mult sau mai puţin ştiuţi, încercarea de a evoca cu acurateţe şi cu impact vizual spaţiul şi detaliile memoriei, descifrarea şi pătrunderea straturilor ansamblurilor construite, încercarea de a afla, reda şi păstra esenţialul, detaliul semnificativ, încercarea de a exprima formele de sublimare ale fiinţei şi existenţei umane în gesturi artistice complexe, declinate în planurile multiple subîntinse de gestul arhitectural – toate acestea au făcut ca experienţa „Bellu" să fie una memorabilă, ce a făcut posibile noi aflări, esenţiale în formarea profesionistului arhitect, transpuse printr-un exerciţiu dens de documentare şi poetică vizuală complexă.

on the horizon, something interesting... Where did I come from? ... I don't think I saw these details last time... now there's a different light..." Between the visible and the invisible, there is a continuous oscillation here.

The composition of the images emphasizes the revelation and narration of those essential details that can evoke stories and moods, that can stimulate the imagination, beyond the simple visual "recording" that serves to document the place studied.
Textures, materials, natural deterioration, slow flows, petrification, geometric planes caressed by diffused light, inscriptions, visible or suggested symbols, details of closure, fastening, support, ornamentation, careful, masterful execution, sometimes bearing the signature of an architect or artist from the Pantheon.

Beyond trying to create emotionally charged, vibrant images, I was aware of the documentary role of photography when damage or destruction began to visibly affect the heritage I was studying, even during my visits.Negotiating inner barriers, entering another realm, a silence that invites contemplation contemplation, exploring with a sense of infinity, discovering absolutely wonderful stories of more or less known people, attempting to evoke with accuracy and visual impact the space and details of memory, deciphering and penetrating the layers of built ensembles, attempting to discover, render, and preserve the essential, the significant detail, attempting to express the sublime forms of human being and existence in complex artistic gestures, declined in the multiple planes implied by the architectural gesture – all these made the "Bellu" experience a memorable one, which made possible new discoveries, essential in the training of the professional architect, transposed through a dense exercise of documentation and complex visual poetics.



Polimorfismul metalului: chipuri, insemne şi alte mărunte podoabe

Forţa şi calitatea podoabelor din metal ataşate de „obiectele-mame" constă tocmai în capacitatea lor de adaos fundamental de personalizare, reamintind unul din sensurile de căpătâi ale ideii de „decoraţie", anume cea exprimând sensul medaliei - semn vizibil de recunoaştere a excelenţei unui ins, manifestată într-un act sau într-o împrejurare cu totul neobişnuită. La nivel metaforic şi estetic, am putea vorbi chiar de ideea de caricatură (it. carricare) - adică de supra-încărcare a unei imagini-simbol cu valenţe care accentuează puternic, definitiv, o particularitate, o trăsătură.

Coroana de spini pe care o putem admira pe capul Christului răstignit al lui Paciurea (Mormântul lui Nicolae Paulescu, bust de Dimitrie Paciurea) este unul dintre semnele de acest fel, accentuând suferinţa, martiriul Fiului Omului (tensiunea dintre cap şi chip, sugerate prin marmură, şi coroana de spini, gândită contrastant, în metal, contribuie plenar la această exagerare voită a dramatismului reprezentării).

În Mormântul Poroineanu, monumental şi descriptiv, în efigia îngerului îngenunchat, ca şi în răstignirea paradoxal-elansată a corpului emaciat, putem vorbi, desigur, nu doar despre ideea de consistenţă figurativă, în care reprezentarea este asumată cu totul de metal (bronz), dar mai ales despre o anume încremenire, să numim astfel ingheţarea persoanei într-o postură, ca şi despre senzaţia de copleşire dată de prezenţa întrucâtva brută a corpului figurat, cu întreaga ei sugestie de greutate, de apăsare.

Tot din rândul aplicelor-epitet fac parte şi chipurile întreite ale pictorilor Ioanid, înfăţişaţi în efigie de tip medalie (numismatica de gest imperial de memorie bust revine aproape automat în memorie), reprezentările meplat a unor scene de travaliu, sub care apare o cunună de lauri, şi, evident, medalioanele în care s-a dorit să fie prins chipul unui personaj memorabil sau semnătura devenită metal topit sub care s-a desfăşurat, din nou, frunza de lauri.

Şi deloc în ultimul rând merită evocate şi admirate candelabrele cu al lor design *avant la lettre* (luminarea lor nocturnă le reliefează supleţea, fineţea), unde meşteşug şi artă fin-de-siecle stau în bună convieţuire cu rafinate scrieri în metal Art Deco. Chiar şi simplele lanţuri ori zale acum desperecheate merită atenţia noastră, căci descriu un mod de a concepe, gândi şi realiza un monument ca pe un întreg, fără ispita expedierii.



Metal polymorphism: figures, insignia, and other small adornments

The strength and quality of the metal ornaments attached to the "mother objects" lies precisely in their ability to add a fundamental element of personalization, recalling one of the key meanings of the idea of "decoration," namely that of expressing the meaning of the medal - a visible sign of recognition of a person's excellence, manifested in an act or circumstance that is completely unusual. On a metaphorical and aesthetic level, we could even talk about the idea of caricature (it. carricare) - that is, the overloading of a symbolic image with valences that strongly and definitively emphasize a particularity, a trait.

The crown of thorns that we can admire on the head of Paciurea's crucified Christ (The Tomb of Nicolae Paulescu, bust by Dimitrie Paciurea) is one such sign, emphasizing the suffering and martyrdom of the Son of Man (the tension between the head and face, suggested by the marble, and the crown of thorns, designed in contrasting metal, contribute fully to this deliberate exaggeration of the drama of the representation).

In Poroineanu's tomb, monumental and descriptive, in the effigy of the kneeling angel, as well as in the paradoxically elongated crucifixion of the emaciated body, we can speak, of course, not only about the idea of figurative consistency, in which the representation is entirely assumed by metal (bronze),but especially about a certain immobility, let us call it the freezing of the person in a certain posture, as well as about the feeling of overwhelm given by the somewhat brutal presence of the tomb, which is not only a tomb, but also a monument. but especially about a certain freezing of the person in a static-posture, as well as about the feeling of overwhelm given by the somewhat brutal presence of the figurative body, with all its suggestion of weight and pressure.

Also among the decorative epithet metalic piece are the tripled faces of the loanid painters, depicted in medal-type effigies (the numismatics of the imperial gesture of memory bust comes almost automatically to mind), the flat representations of scenes of labor, under which a laurel wreath appears, and, of course, the medallions intended to capture the image of a memorable character or signature, which became molten metal under which, once again, the laurel leaf unfolded.

Last but not least, the chandeliers with their *avant la lettre* design (their nocturnal illumination highlights their suppleness and finesse) deserve to be evoked and admired, where fin-de-siecle craftsmanship and art coexist harmoniously with refined Art Deco metalwork. Even the simple chains or links, now unpaired, deserve our attention, as they describe a way of conceiving, thinking, and creating a monument as a whole, without the temptation to rush.

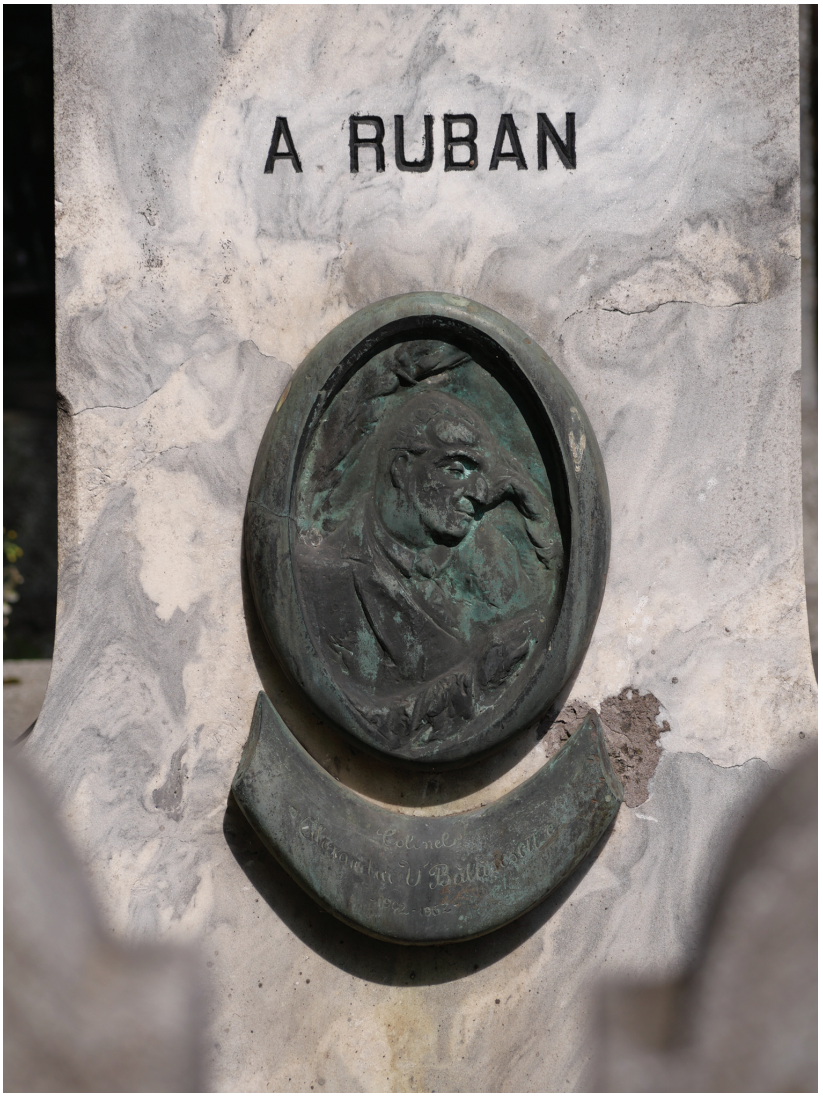







PICTORII IOANID
GHEORGHE PAN IONEL
1839 - 1921 1878-1956 1882-1952
COSTIN IOANID
1914-1993


ACADEMICIAN PROF. ING. GHEORGHE NICOLAU
ACADEMIA TEHNICĂ
ŞI
SOŢIA ANA
1890 – 1951


A RUBAN


1857
1904


IVAN PATZAICHIN
1949 2021
GEORGIANA PATZAICHIN
1951 20
INRI
FAMILIA
PODLOVSCHI
PODLOVSCHI DANIEL 1939-2022
FIG. 37
LOC 71
IVAN
N.
26.11
1949
D.
05.09
2021






SOFIA RADOVICI
NĂSCUTĂ
DECEDATĂ
LA 18 IULIU 1877
IN ETATE
DE 72 ANI


PROPRIETATE ETERNA
ANNA J. SUTZU
SEPTEMVRIE 14
1889







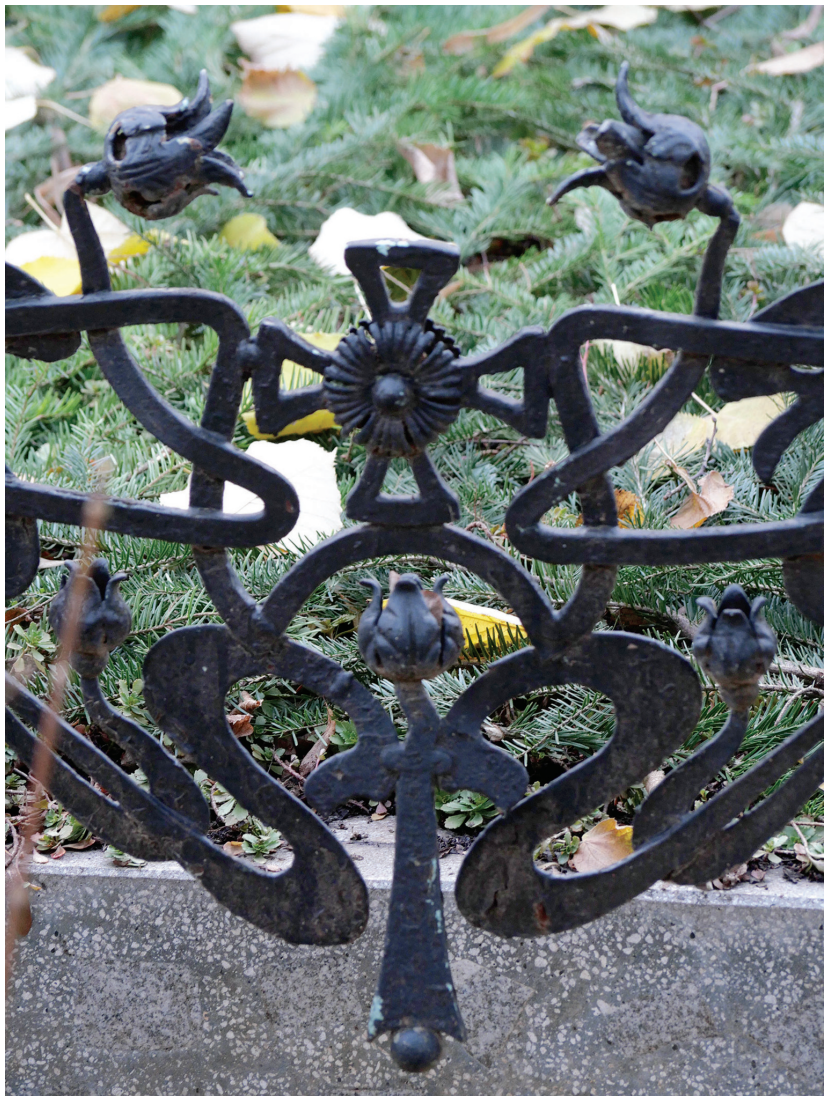



1918




















5 M. DUMITRESCU STR. 5
APOLODOR BUCUREȘCI













IN MEMORIAM
EMIL BARBU POPESCU

Ar fi cu totul necuviincios ca, încheind această serie, să nu rememorăm pentru o clipă statura de mentor vizionar a regretatului profesor arhitect Emil Barbu Popescu, fără de al cărui ajutor aceste temerare volume nu ar fi văzut vreodată lumina zilei. Motivele de eşec - binecunoscute, de la lipsurile materiale şi inevitabilele dificultăţi instituţionale la riscurile delăsării lucrătorilor - au fost anticipate şi rezolvate de domnia-sa, care a pariat pe această minimală salvare a unor valori patrimoniale „sub atac" mizând fericit pe pasiunea cercetătorului, pe curiozitatea fotografului, pe dorinţa comună a celor implicaţi de a salva valorile materiale şi spirituale ale monumentului unic al Capitalei şi Ţării care este Cimitirul Bellu Ortodox, Panteon Naţional. Cu mare părere de rău îi deplângem absenţa, mulţumind conducerii UAUIM de a ne fi permis încheierea acestor volume reactive, solicitate de cititori şi de studenţi, apreciate de reprezentanţii RIBA, prezente în câteva importante biblioteci ale lumii. Volume care, din fericire, au atras atenţia Academiei Române, ce s-a arătat, prin persoana Acad. Nicolae Noica, interesată de refacerea seriei sub cele mai promiţătoare auspicii. Ar fi, poate, cel mai potrivit omagiu pe care l-am putea aduce celui care a înţeles să înceapă şi să sprijine un demers major, pe care l-am dorit încheiat cu propunerea de Declarare a Cimitirului Bellu, ansamblu patrimonial naţional, ca parte a Patrimoniului UNESCO. Ar fi, fără nicio îndoială, una dintre cele mai importante reuşite ale Şcolii de Arhitectură ca iniţiator, parte şi susţinător al acţiunii de recuperare şi promovare a culturii, arhitecturii şi artei româneşti.

It would be entirely inappropriate to conclude this series without pausing for a moment to recall the visionary mentorship of the late architect Emil Barbu Popescu, without whose assistance these ambitious volumes would never have seen the light of day. The reasons for failure—well-known, ranging from material shortages and inevitable institutional difficulties to the risks of worker negligence—were anticipated and resolved by him, who staked everything on this minimal rescue of heritage values „under attack," happily banking on the researcher's passion, the photographer's curiosity, and the shared desire of those involved to save the material and spiritual values of the unique monument of the Capital and the Country that is the Bellu Orthodox Cemetery, the National Pantheon. It is with great regret that we mourn his passing, and we thank the IMUAU administration for allowing us to complete these reprint volumes, which were requested by readers and students and have been praised by RIBA representatives; they are now held in several major libraries around the world. Volumes which, fortunately, have attracted the attention of the Romanian Academy, which, through Academician Nicolae Noica, has expressed interest in reviving the series under the most promising auspices. It would perhaps be the most fitting tribute we could pay to the man who understood how to initiate and support a major endeavor, which we hoped to conclude with the proposal to designate Bellu Cemetery, a national heritage site, as part of UNESCO's World Heritage. It would undoubtedly be one of the most significant achievements of the School of Architecture as the initiator, participant, and supporter of the effort to restore and promote Romanian culture, architecture, and art.

Constantin HOSTIUC este licențiat în Istoria Artei, la Academia de Arte din București (1996), a urmat un masterat în Istoria Artei (1997) și un altul în Studii Politice (1998).
Doctor în Istoria Artei (2006) cu teza *Catedralele României moderne, 1920-1940. Cultură și civilizație românească*, conducător științific Acad. Răzvan Theodorescu.
Din 1997 este membru al Filialei Critică de Artă din cadrul Uniunii Artiștilor Plastici din România (U.A.P.). În perioada 1996-2006 este redactor și redactor-șef al revistei "Arhitext Design", iar între 2015 și 2018 este redactor-șef al revistei "Arhitecții și Bucureștiul" a Ordinului Arhitecților din România (O.A.R), Filiala București. În prezent, este cercetător științific III în cadrul Departamentului pentru Managementul Cercetării al Universității de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu" București.
Este autor de cărți de sinteză, monografii și studii de istoria artelor, ca și editor a alte17 volume, dintre care amintim: *Barocul românesc – gesturi de autoritate, replici și ecouri (2008), Despre arhitectură și arta religioasă postdecembristă (2009), Obiectul de artă în spațiul public și identitatea urbană. București, studiu de caz (2010), România interbelică: încreștinarea naționalismului și estetica înrădăcinării (2013), Arhitecți pe care i-am cunoscut, oameni pe care i-am întâlnit (2014), În marginea Arhitecturii (2019), Parcul Carol. Jurnal de supraviețuire (2019), De partea artei românești (2021), Estetica spațiului public contemporan (2022), Degringolada chipurilor cetății. Busturi Bucureștene (2024).*
I s-au acordat Diploma de Excelență a UAUIM București în anul 2022 și Premiul Uniunii Artiștilor Plastici din România pentru Critică de Artă pe anul 2024.

Constantin HOSTIUC holds a bachelor's degree in Art History from the Academy of Arts in Bucharest (1996), a master's degree in Art History (1997), and another in Political Studies (1998).
He received his PhD in Art History (2006) with the thesis Cathedrals of Modern Romania, 1920-1940. Romanian Culture and Civilization, under the supervision of Acad. Răzvan Theodorescu. Since 1997, he has been a member of the Art Criticism Branch of the Union of Plastic Artists in Romania (U.A.P.).
From 1996 to 2006, he was editor and editor-in-chief of the magazine Arhitext Design, and from 2015 to 2018, he was editor-in-chief of the magazine Arhitecții și Bucureștiul (Architects and Bucharest) of the Order of Architects of Romania (O.A.R), Bucharest Branch. He is currently a scientific researcher III in the Research Management Department of the Ion Mincu University of Architecture and Urbanism in Bucharest. He is the author of synthesis books, monographs, and studies on art history, as well as the editor of 17 other volumes, including: *Romanian Baroque – Gestures of Authority, Replies, and Echoes (2008), On Architecture and Post-December Religious Art (2009), Art objects in public spaces and urban identity. Bucharest, case study (2010) Interwar Romania: the Christianization of nationalism and the aesthetics of enrooting (2013), Architects I have known, people I have met (2014), On the Margins of Architecture (2019), Carol Park. Survival Diary (2019), On the Side of Romanian Art (2021), The Aesthetics of Contemporary Public Space (2022), The Degradation of the City's Faces. Bucharest Busts (2024).*
He was awarded the Diploma of Excellence from the UAUIM Bucharest in 2022 and the Romanian Union of Visual Artists Award for Art Criticism in 2024.

Vlad EFTENIE
- absolvent al Universității de Arhitectură și Urbanism "Ion Mincu" din București în 2003 și al Masterului franco-român de Dezvoltare Urbană Integrată în 2005
- conferențiar Dr. arh. în cadrul Departamentului Bazele Proiectării, UAUIM
- titular al cursului teoretic "Fotografia ca instrument de studiu și cunoaștere în arhitectură", UAUIM
- autor al cărții *Codul fotografiei*, editura Curtea Veche Publishing, București, 2023
- autor al cărții *Rolul fotografiei în studiul de Arhitectură și Urbanism*, editura UAUIM București, 2021
- autor al cărții *Fotografia, instrument de cunoaștere și investigare metodică în planul imaginii urbane*, editura UUAUIM București, 2012
- autor și co-autor al unor numeroase studii și proiecte de arhitectură/urbanism în domeniile educației, comercial, administrativ și rezidențial
- autor de articole în reviste de specialitate având ca subiect arhitectura și fotografia de arhitectură
- membru în jurii de specialitate din domeniul arhitecturii și fotografiei de arhitectură și urbane
- coordonator al unor numeroase workshopuri și prelegeri având ca subiect dinamica mediului street&urban, integrând fotografia ca instrument metodic de lucru – atât în țară – București, Timișoara, Baia Mare, Cluj, Constanța, cât și în străinătate, în cadrul Rețelei de Școli de Arhitectură Francofone (REA) în Paris, Marsilia, Rouen, Erevan, Baku
- autor a numeroase expoziții personale de fotografie de arhitectură și urbană în România (București, Cluj) și în străinătate (Berlin, Lisabona, Toulouse, Padova)
- participant în cadrul unor expoziții de grup pe teme de fotografie urbană în țară (București, Timișoara,

Baia Mare) și în străinătate (Dublin, Nicosia, Veneția, Viena, Roma)
● inclus de către Forbes Romania în galeria "Forbes Heroes", 2016
● câștigător al sectiunii Open, categoria Low Light, în cadrul Sony World Photo Awards, 2014
● premiu în cadrul competiției internaționale de fotografie urbană CBRE Urban Photographer of the Year, 2011
● mențiune în cadrul concursului internațional de arhitectură "Art Nomade" organizat de EALR-GAIA, Franța

Vlad EFTENIE is a Graduate of the Ion Mincu University of Architecture and Urbanism in Bucharest in 2003 and of the Franco-Romanian Master's Degree in Integrated Urban Development in 2005
● associate Professor Dr. Arch. in the Department of Design Fundamentals, UAUIM
● lecturer of the theoretical course "Photography as a tool for study and knowledge in architecture," UAUIM
● author of the book "The Code of Photography," Curtea Veche Publishing, Bucharest, 2023
● author of the book "The Role of Photography in the Study of Architecture and Urbanism," UAUIM Publishing House, Bucharest, 2021
● author of the book "Photography, a Tool for Knowledge and Methodical Investigation in the Urban Image," UUAUIM Publishing House, Bucharest, 2012
● author and co-author of numerous studies and projects in architecture/urban planning in the fields of education, commerce, administration, and residential construction
● author of articles in specialized magazines on the subject of architecture and architectural photography
● member of specialized juries in the field of architecture and architectural and urban photography
● coordinator of numerous workshops and lectures on the dynamics of the street and urban environment, integrating photography as a methodological tool – both in Romania (Bucharest, Timișoara, Baia Mare, Cluj, Constanța) and abroad, within the Network of Francophone Architecture Schools (REA) in Paris, Marseille, Rouen, Yerevan, Baku
● author of numerous solo exhibitions of architectural and urban photography in Romania (Bucharest, Cluj) and abroad (Berlin, Lisbon, Toulouse, Padua)
● participant in group exhibitions on urban photography in Romania (Bucharest, Timișoara, Baia Mare) and abroad (Dublin, Nicosia, Venice, Vienna, Rome)
● included by Forbes Romania in the "Forbes Heroes" gallery, 2016
● Winner of the Open section, Low Light category, at the Sony World Photo Awards, 2014
● award at the CBRE Urban Photographer of the Year international urban photography competition, 2011
● mention at the "Art Nomade" international architecture competition organized by EALR-GAIA, France

Marian GHEORGHE
●absolvent al UNArte București, promoția 1996, artist plastic cu bogată activitate internă și internațională;
●realizator a peste 50 de expoziții din sfera artei metalului;
●expoziții personale și de grup în țară și în străinătate;
●laureat în repetate rânduri al UAP România, pentru secțiunea Metal;
●curator a numeroase expoziții în țară;
●operele lui se află în colecții din țară și în peste 20 țări străine.

Marian GHEORGHE
● is a graduate of UNArte Bucharest, class of 1996, a visual artist with extensive domestic and international activity;
● creator of over 50 exhibitions in the field of metal art;
● solo and group exhibitions in Romania and abroad;
●he has been a repeat winner of the UAP Romania award in the Metal section;
●curator of numerous exhibitions in Romania;
●his works are included in collections in Romania and in over 20 other countries.